

ДИРЕКТИВА 2006/49/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 юни 2006 година

относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (преработена)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейска общност, и по-специално член 47, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка²,

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³,

като имат предвид, че:

(1) Директива 93/6/ЕИО на Съвета от 15 март 1993 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции⁴ е претърпяла неколккратно значителни изменения. Тъй като в момента се правят нови изменения на споменатата директива, с оглед на внасяне на яснота в нея е необходимо тя да бъде преработена.

(2) Една от целите на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти⁵ е да позволи на инвестиционните посредници, които са получили разрешение от компетентните органи на тяхната държава-членка по произход и над които се осъществява надзор от същите органи, свободно да установяват клонове и да предоставят услуги в други държави-членки. Съответно, тази директива предвижда координиране на правилата, регулиращи разрешаването и извършването на стопанска дейност от страна на инвестиционните посредници.

(3) Директива 2004/39/ЕО обаче не създава общи стандарти за собствения капитал на инвестиционните посредници, нито пък установява размер на първоначалния капитал на такива посредници или обща рамка за наблюдение на рисковете, причинени от тях.

¹ ОВ, С 234, 22.9.2005 г., стр. 8.

² ОВ, С 52, 2.3.2005 г., стр. 37.

³ Становище на Европейския парламент от 28 септември 2005 година (все още непубликувано в ОВ) и Решение на Съвета от 7 юни 2006 година.

⁴ ОВ, L 141, 11.6.1993 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).

⁵ ОВ, L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

(4) Необходимо е да се осъществи само основна хармонизация, която е необходима и достатъчна за осигуряване на взаимно признаване на разрешенията и на системите за доверително управление; за да се постигне взаимно признаване в рамките на вътрешния финансов пазар, следва да бъдат предвидени мерки за координиране на определението на собствения капитал на инвестиционните посредници, установяването на размера на техния първоначален капитал и установяването на обща рамка за наблюдение на рисковете, причинени от инвестиционните посредници.

(5) Тъй като целите на настоящата директива, а именно: въвеждането на изисквания към капиталовата адекватност, които се прилагат към инвестиционните посредници и кредитните институции, правилата за тяхно изчисление и правилата за тяхното доверително управление, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и вследствие на това могат, предвид мащаба и последиците на предложената мярка, да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище. Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарността, изложен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, изложен в този член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на целите си.

(6) Необходимо е да се установи различен размер на първоначалния капитал в зависимост от обхвата на дейностите, които инвестиционните посредници са получили разрешение да извършват.

(7) На съществуващите инвестиционни посредници следва да бъде разрешено, при определени условия, да продължат своята дейност, дори когато те не отговарят на минималния размер на първоначален капитал, определен за нови инвестиционни посредници.

(8) Държавите-членки трябва да могат да установяват правила, които са по-строги от предвидените в настоящата директива.

(9) Безпроблемното функциониране на вътрешния пазар изисква не само правни норми, но също така и тясно и редовно сътрудничество и значително повишено сближаване на регулативните и надзорните практики между компетентните органи на държавите-членки.

(10) Съобщението на Комисията от 11 май 1999 г. „Изпълнение на рамката за финансовите пазари: План за действие” е посочило редица цели, които трябва да бъдат постигнати за завършване на общия пазар във финансовите услуги. Европейският съвет в Лисабон от 23 и 24 март 2000 г. е поставил за цел изпълнението на плана за действие до 2005 г. Преработването на разпоредбите относно собствения капитал е основен елемент от плана за действие.

(11) Тъй като инвестиционните посредници са изправени по отношение на дейността им в търговския портфейл пред същите рискове, както и кредитните институции, е необходимо съответните разпоредби на Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно достъпа и упражняването на стопанска дейност на кредитните институции⁶ да се прилагат също така и към инвестиционните посредници.

⁶ Виж стр.1 на настоящия Официален вестник.

(12) Собственият капитал на инвестиционните посредници или на кредитните институции (наричани оттук нататък събирателно „институциите“) може да служи за поемане на загубите, които не се покриват от достатъчен обем на печалбата, за осигуряване на приемственост на институциите и за защита на инвеститорите. Собственият капитал служи също така като важен показател за компетентните органи, по-специално за оценка на платежоспособността на институциите и за други доверителни цели. Освен това, институциите участват в пряка конкуренция помежду си на вътрешния пазар. Поради това, с цел да се засили финансовата система на Общността и за да се предотвратят нарушения на конкуренцията, е необходимо да се определят общи основни стандарти за собствен капитал.

(13) За целите на параграф 12 е необходимо определението на собствен капитал, предвидено в Директива 2006/48/ЕО, да послужи като основа и да бъдат предвидени допълнителни специфични правила, които да отчитат различния обхват на пазарния риск, свързан с капиталовите изисквания.

(14) По отношение на кредитните институции вече са въведени общи стандарти за надзор и наблюдение на различните видове рискове с Директива 2000/12/ЕО.

(15) В това отношение, разпоредбите относно минималните капиталови изисквания следва да бъдат разглеждани във връзка с другите специфични инструменти, които също така хармонизират основните техники на надзор над институциите.

(16) Необходимо е да се разработят общи стандарти за пазарните рискове, поети от кредитните институции, и да се осигури допълваща рамка за надзор на рисковете, поети от институциите, и по-специално на пазарните рискове, и по-конкретно: позиционните рискове, рисковете от контрагента и сетълмент рисковете и валутните рискове.

(17) Необходимо е да се предвиди понятие за „търговски портфейл“, включващо позициите в ценни книжа и други финансови инструменти, които се държат с търговска цел и които са изложени основно на пазарни рискове и експозиции, свързани с определени финансови услуги, предоставяни на клиентите.

(18) С цел намаляване на административните тежести за институциите с незначителна стопанска дейност с търговски портфейли в абсолютен и относителен смисъл, такива институции следва да могат да прилагат Директива 2006/48/ЕО, а не изискванията, предвидени в приложения I и II към настоящата директива.

(19) Важно е за рисковете, свързани със сетълмента/доставката, да се взема предвид съществуването на системи, предлагащи подходяща защита за намаляване на тези рискове.

(20) Във всеки случай, институциите трябва да се съобразят с настоящата директива по отношение на покритието на валутните рискове на цялостната им стопанска дейност. Следва да бъдат наложени по-ниски капиталови изисквания по отношение на позиции, които са тясно взаимосвързани, независимо дали това е статистически потвърдено или произтича от задължителни междуправителствени споразумения.

(21) Капиталовите изисквания за стоковите дилъри, включително тези дилъри, които понастоящем са освободени от изискванията на Директива 2004/39/ЕО, ще бъдат съответно преразгледани във връзка с прегледа на това освобождаване, предвидено в член 65, параграф 3 от тази директива.

(22) Целта на либерализирането на пазарите на газ и електричество е важно за общността както от икономическа, така и от политическа гледна точка. С оглед на това, капиталовите изисквания и другите правила за надзор, които ще се прилагат към посредниците на тези пазари трябва да бъдат пропорционални и не следва да възпрепятстват неправомерно постигането на целта на либерализацията. По-специално, тази цел следва да се вземе предвид при извършването на прегледите, посочени в параграф 21 по-горе.

(23) Съществуването на вътрешни системи за наблюдение и контрол на лихвените рискове за цялостната ~~економическа~~ дейност на институциите е особено важен начин за свеждане до минимум на тези рискове. Вследствие на това такива системи следва да подлежат на преглед от страна на компетентните органи.

(24) Тъй като Директива 2006/48/ЕО не установява общи правила за наблюдение и контрол на големите експозиции при дейностите, които са изложени предимно на пазарни рискове; следователно е необходимо да се предвидят такива правила.

(25) Операционният риск е значителен риск, пред който са изправени институциите, и изисква покритие със собствен капитал. Изключително важно е да се отчете разнообразието на институциите в ЕС, като се предвидят алтернативни подходи.

(26) Директива 2006/48/ЕО излага принципа на консолидация. Тя не установява общи правила за консолидация на финансовите институции, които участват в дейности, които са изложени предимно на пазарни рискове.

(27) За да се осигури адекватна платежоспособност на институциите в рамките на група, е изключително важно минималните капиталови изисквания да се прилагат на основа на консолидираното финансово състояние на групата. За да се гарантира, че собственият капитал е правилно разпределен в рамките на групата и е достъпен за защита инвестициите при необходимост минималните капиталови изисквания следва да се прилагат спрямо отделните институции в рамките на група, освен ако целта не може да бъде постигната ефективно по друг начин.

(28) Директива 2006/48/ЕО не се прилага към групи, които включват един или повече инвестиционни посредника, но не включват кредитни институции. Поради това следва да бъде предвидена обща рамка за въвеждане на надзор на инвестиционните посредници на консолидирана основа.

(29) Институциите следва да осигурят наличност на вътрешен капитал, който с оглед на рисковете, на които те са или биха могли да бъдат изложени, е адекватен по количество, качество и разпределение. Съответно, институциите следва да въведат в действие стратегии и процеси за оценка и поддържане на адекватността на техния вътрешен капитал.

(30) Компетентните органи следва да оценяват адекватността на собствения капитал на институциите, като отчитат рисковете, на които те са изложени.

(31) За да функционира ефективно вътрешният банков пазар, Комитетът на европейските банкови надзорници следва да допринесе за последователното прилагане на настоящата директива и за сближаването на надзорните практики в Общността, и следва да докладва годишно на Институциите на Общността за постигнатия напредък.

(32) За да може вътрешният пазар да функционира с нарастваща ефективност, е изключително важно да има засилено сближаване в прилагането и изпълнението на разпоредбите на хармонизиращото законодателство на Общността.

(33) С оглед на това, както и за гарантиране на това, институции на Общността, които оперират в няколко държави-членки да не са непропорционално обременени в резултат на продължаващите отговорности на компетентните органи на отделните държави-членки по отношение на разрешенията и надзора, от изключително значение е да се подобри сътрудничеството между компетентните органи. В този контекст ролята на консолидиращ надзорник следва да бъде засилена.

(34) За да може вътрешният пазар да функционира с увеличаваща се ефективност и за да се предостави на гражданите на Съюза подходящо равнище на прозрачност, е необходимо компетентните органи да оповестяват публично и по начин, позволяващ разбираемо сравнение, начина, по който се прилагат изискванията на настоящата директива.

(35) За да се засили пазарната дисциплина и институциите да бъдат насърчени да подобрят своята пазарна стратегия, контрола на риска и организацията на вътрешното управление, трябва да се предвидят подходящи форми на оповестяване от страна на институциите.

(36) Мерките, необходими за прилагане на настоящата директива, следва да бъдат адаптирани в съответствие с Решение 1999/468/ЕО от 28 юни 1999 г. за определяне на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁷.

(37) В своята Резолюция от 5 февруари 2002 г. относно прилагането на законодателството в областта на финансовите услуги⁸, Парламентът е поискал Парламентът и Съветът да имат еднаква роля при надзора на начина, по който Комисията упражнява изпълнителните си правомощия, за да се отразят законодателните правомощия на Парламента по член 251 от Договора. В официална декларация, направена пред парламента на същия ден от председателя си, Комисията е подкрепила това искане. На 11 декември 2002 г. Комисията е предложила изменения в Решение 1999/468/ЕО и впоследствие е внесла изменено предложение на 22 април 2004 г.. Парламентът счита, че това предложение не се съобразява с неговите законодателни прерогативи. Според Парламента, Парламентът и Съветът следва да разполагат с възможност да оценяват предоставянето на изпълнителни правомощия на Комисията в рамките на определен срок. Поради това е необходимо да бъде ограничен срокът, през който Комисията може да приема прилагащи мерки.

⁷ ОВ, L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁸ ОВ, С 284 Е, 21.11.2002 г., стр. 115.

(38) На Парламента следва да бъде предоставен тримесечен срок от първоначалното изпращане на проектите на изменящи и прилагащи мерки, за да може той да ги разгледа и да даде своето становище. Независимо от това, в спешни случаи и когато това е надлежно обосновано, този срок следва да може да бъде съкращаван. Ако в рамките на този срок Парламентът приеме резолюция, Комисията следва да преразгледа проектите на изменения или на мерки.

(39) За да се избегнат сътресения на пазарите и за да се осигури последователност в цялостните равнища на собствения капитал, е необходимо да се предвиди специфична преходна уредба.

(40) Настоящата директива спазва основните права и принципите, признати по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз като общи принципи на правото на Общността.

(41) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното законодателство следва да бъде ограничено до тези разпоредби, които представляват значително изменение в сравнение с предишните директиви. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са променени, съществува по предишните директиви.

(42) Настоящата директива не накърнява задълженията на държавите-членки, свързани със сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в част Б на приложение VIII,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Предмет, обхват и определения

Раздел 1

Предмет и обхват

Член 1

1. Настоящата директива определя изискванията за капиталова адекватност, които се прилагат към инвестиционните посредници и кредитните институции, правилата за тяхното изчисление и правилата за техния надзор. Държавите-членки прилагат изискванията на настоящата директива съгласно определението в член 3.

2. Държава-членка може да наложи допълнителни или по-строги изисквания към инвестиционните посредници и кредитните институции, на които е издала разрешение.

Член 2

1. При спазване на членове 18, 20, 22 - 32, 34 и 39 на настоящата директива, членове 68 - 73 от Директива 2006/48/ЕО се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на инвестиционните посредници. При прилагане на членове 70 - 72 от Директива 2006/48/ЕО по отношение на инвестиционни посредници, всяко позоваване на кредитна

институция-майка в държава-членка се счита за позоваване на инвестиционен посредник - майка в държава-членка и всяко позоваване на кредитна институция-майка на ЕС се счита за позоваване на ~~родителски~~ инвестиционен посредник- майка на ЕС.

Когато кредитна институция има за предприятие-майка инвестиционен посредник в държава-членка, само този инвестиционен посредник-майка подлежи на изискванията на консолидирана основа в съответствие с членове 71 -73 от Директива 2006/48/ЕО.

Когато инвестиционен посредник има за предприятие-майка кредитна институция в държава-членка, само тази кредитна институция - майка подлежи на изискванията на консолидирана основа в съответствие с членове 71 -73 от Директива 2006/48/ЕО.

Когато финансов холдинг има за дъщерно дружество както кредитна институция, така и инвестиционен посредник, изискванията на консолидирана основа на финансов холдинг се прилагат към кредитната институция.

2. Когато група, обхваната в параграф 1, не включва кредитна институция, се прилага Директива 2006/48/ЕО, като подлежи на следните адаптации:

а) всяко позоваване на „кредитни институции“ се тълкува като позоваване на ~~към~~ „инвестиционни посредници“,

б) в членове 125 и 140, параграф 2 от Директива 2006/48/ЕО всяка препратка към други членове на тази директива се заменя с препратка към Директива 2004/39/ЕО,

в) за целите на член 39, параграф 3 от Директива 2006/48/ЕО всяка препратка към Европейския банков комитет се заменя с препратка към Съвета и Комисията, и

г) чрез дерогация от член 140, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, когато групата не включва кредитна институция, първото изречение на този член се заменя със следното: “В случаите, когато инвестиционен посредник, финансов холдинг или холдинг със смесена дейност контролира едно или повече дъщерни предприятия, които са застрахователни предприятия, компетентните органи и надзорния орган на застрахователните предприятия, работят в тясно сътрудничество”.

Раздел 2 Определения

Член 3

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) „кредитни институции“ означава кредитните институции, съгласно определението в член 4, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО;

б) „инвестиционни посредници“ означава институциите, съгласно определението в член 4, параграф 1, 1) от Директива 2004/39/ЕО, към които се прилагат изискванията на тази директива, с изключение на:

i) кредитни институции;

ii) местни дружества, съгласно определението в буква п); и

iii) дружества, на които е разрешено само да предоставят инвестиционни консултантски услуги и/или да получават и предават нареждания от инвеститори, без да съхраняват пари или ценни книжа на свои клиенти, или които по тази причина не могат в който и да било момент да задлъжняват към тези клиенти;

в) „институции” означава кредитни институции и инвестиционни посредници;

г) „признати инвестиционни посредници от трета страна” означава предприятията, които отговарят на следните условия:

i) дружества, които, ако са били учредени в рамките на Общността, биха били обхванати от определението за инвестиционни посредници;

ii) дружества, които са получили разрешение в трета страна; и

iii) дружества, които подлежат на и спазват надзорни правила, считани от компетентните органи като поне толкова строги, колкото и включените в настоящата директива;

д) „финансови инструменти” означава всеки договор, който поражда финансов актив за едната страна и финансов пасив или капиталов инструмент за другата страна;

е) „инвестиционен посредник – майка в държава-членка” означава инвестиционен посредник, който има за дъщерно дружество институция или финансова институция, или който притежава участие в единия или другия вид такива дружества и което само по себе си не е дъщерно дружество на друга институция, получила разрешение в същата държава-членка, или на финансово холдингово дружество, създадено в същата държава-членка;

ж) „инвестиционен посредник – майка в ЕС” означава инвестиционен посредник – майка в държава-членка, който не е дъщерно дружество на друга институция, получила разрешение в която и да е държава-членка, или на финансово холдингово дружество, създадено в която и да е държава-членка;

з) “извънборсови дериватни инструменти (ОТС)” са инструментите, посочени в приложение IV към Директива 2006/48/ЕО, различни от тези, на които по точка 6 от част 2 на приложение III към тази директива е определена нулева експозиция;

и) „регулиран пазар” означава пазар, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО;

й) „конвертируема ценна книга” е тази, която по избор на държателя може да бъде разменена за друга ценна книга;

к) „варант” е ценна книга, която дава на своя притежател право да закупи определен базов актив на договорена цена до изтичане датата на варанта и която може да бъде изплатена чрез доставката на самия базов актив или чрез парично плащане;

л) “стоково финансиране” означава позиции, при които стокови наличности се продават чрез форуърд и стойността на финансирането е фиксирана до датата на форуърдната продажба;

м) “репо споразумение” и “обратно репо споразумение” означава всяко споразумение, при което институция или неин контрагент прехвърля ценни книжа или стоки или гарантирани права върху собствеността на ценни книжа или стоки, като тази гаранция се издава от призната борса, която държи правата върху ценните книжа или стоките, и споразумението не позволява на институцията да прехвърля или залага конкретна ценна книга или стока на повече от един контрагент по едно и също време, като се поема ангажимент за обратното им изкупуване (или замяна с ценни книжа или стоки със същия характер) по определена цена на определена бъдеща дата, или която ще бъде определена от прехвърлителя, като това е репо споразумение за институцията, продаваща ценните книжа или стоките, и обратно репо споразумение за институцията, която ги купува;

н) “предоставяне в заем на ценни книжа или стоки” и “получаване в заем на ценни книжа и стоки” означава всяка сделка, в която институция или неин контрагент прехвърля ценни книжа или стоки срещу подходящо обезпечение със задължението, че заемополучателят ще върне еквивалентни ценни книжа или стоки на някаква бъдеща дата или при поискване от прехвърлителя ще направи това, като тази сделка е предоставяне в заем на ценни книжа или стоки за институцията, прехвърляща ценните книжа или стоките, и получаване в заем на ценни книжа или стоки за институцията, на която те се прехвърлят;

о) „клирингов член” е член на борсата или клирингова къща, който има директно договорно взаимоотношение с централния контрагент (пазарен гарант);

п) „местно дружество е дружество, което осъществява сделки за собствена сметка на пазари за финансови фючънси или опции, или други деривати и на паричния пазар, единствено с цел хеджиране на позиции на пазари на деривати, или което осъществява сделки за сметка на други членове на тези пазари и които са гарантирани от клирингови членове на същите пазари, като отговорността за гарантиране изпълнението на договорите, сключени от тези предприятия, е поета от клиринговите членове на същите пазари;

р) „делта” означава очакваната промяна в цената на опция като съотношение от малка промяна в цената на базисния инструмент на опцията;

с) „собствен капитал” означава средствата, съгласно определението в Директива 2006/48/ЕО; и

т) „капитал” означава собствения капитал.

За целите на прилагането на надзора на консолидирана основа, понятието „инвестиционен посредник” включва инвестиционните посредници от трети страни.

За целите на буква е), финансовите инструменти включват както първичните инструменти или преките инструменти, така и дериватните финансови инструменти, чиято стойност се определя от цената на базисния финансов инструмент, от процента, индекса или цената на друг базисен инструмент, и включва инструментите, посочени в раздел В от приложение I към Директива 2004/39/ЕО.

2. Понятията „предприятие-майка”, „дъщерно предприятие”, „дружество за управление на активи” и „финансова институция” включват предприятията, определени в член 4 от Директива 2006/48/ЕО.

Понятията „финансово холдингово дружество”, „финансово холдингово дружество - майка в държава-членка”, „финансово холдингово дружество в ЕС” и „предприятие за спомагателни услуги” включват предприятията, определени в член 4 от Директива 2006/48/ЕО, с изключение на това, че всяко позоваване на кредитни институции, следва да се счита за позоваване на институции.

3. За целите на прилагането на Директива 2006/48/ЕО към групите, обхванати от член 2, параграф 1, които не включват кредитна институция, се прилагат средните определения:

а) „финансово холдингово дружество” означава финансова институция, дъщерните предприятия на която са изключително или главно инвестиционни посредници или други финансови институции, поне една от които е инвестиционен посредник, и която не е смесено финансово холдингово дружество по смисъла на Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат⁹;

б) „смесено холдингово дружество” означава предприятие-майка, което не е финансово холдингово дружество, нито инвестиционен посредник, нито смесено финансово холдингово дружество по смисъла на Директива 2002/87/ЕО, поне едно от дъщерните дружества на което е инвестиционен посредник; и

(с) „компетентни органи” означава националните органи, които са оправомощени със закон или подзаконов нормативен акт да извършват надзор над инвестиционните посредници.

ГЛАВА II

Първоначален капитал

Член 4

За целите на настоящата директива „първоначалният капитал” включва елементите, посочени в член 57 а) и б) от Директива 2006/48/ЕО.

Член 5

⁹ ОВ, L 35, 11.2.2003 г., стр. 1. Директива, изменена с Директива 2005/1/ЕО.

1. Инвестиционните посредници, които не осъществяват сделки с каквито и да е финансови инструменти за своя сметка или които се задължават да закупят емисии на финансови инструменти на основата на твърд ангажимент, но които държат пари и/или ценни книжа на клиенти, и които предлагат една или повече от следните услуги, имат минимален начален капитал от 125 000 EUR:

а) получаване и предаване на нарежданията на инвеститорите за финансови инструменти,

б) изпълнение на нарежданията на инвеститорите за финансови инструменти,

в) управление на индивидуалните портфейли за инвестиции във финансови инструменти.

2. Компетентните органи могат да разрешат на инвестиционен посредник, който изпълнява нареждания на инвеститори за финансови инструменти, да държи такива инструменти за собствена сметка, ако са спазени следните условия:

а) такива позиции възникнат единствено от факта, че посредникът не е в състояние да изпълни точно заявките на инвеститорите,

б) съвкупната пазарна стойност на всички тези позиции подлежи на 15% таван от началния капитал на предприятието,

в) посредникът отговаря на изискванията, посочени в членове 18, 20 и 28, и

г) такива позиции имат инцидентен и временен характер, и са строго ограничени до времето, необходимо за извършване на съответната сделка.

Държането на позиции във финансови инструменти, които не са включени в търговския портфейл, с цел инвестиране на собствен капитал, не се счита за осъществяване на сделка, свързана с услугите по параграф 1 или за целите на параграф 3.

3. Държавите-членки могат да намалят размера на сумата, посочена в параграф 1 до 50 000 EUR, когато посредникът няма разрешение да държи пари или ценни книжа на клиенти, да осъществява сделки за собствена сметка, или да се задължи да закупи емисии на основата на твърд ангажимент.

Член 6

Местните дружества имат начален капитал от 50 000 EUR, доколкото те се възползват от свободата на установяване или предоставят услугите, посочени в членове 31 или 32 на Директива 2004/39/ЕО.

Член 7

Дружествата, посочени в член 3, параграф 1, буква б), точка iii, са обхванати, ако имат:

а) първоначален капитал от 50 000 EUR; или

б) застраховка за професионална отговорност, покриваща цялата територия на Общността, или друга съизмерима гаранция срещу отговорност, произтичаща от професионална небрежност, която представлява най-малко 1 000 000 EUR за всеки иск и 1 500 000 EUR годишно за всички иски; или

в) комбинация от първоначален капитал и застраховка за професионална отговорност във форма, която има ниво на покритие, еквивалентно на това в букви а) или б).

Сумите, посочени в този параграф, се преразглеждат периодично от Комисията с оглед да се вземат предвид промените в Европейския индекс на потребителските цени, публикувани от Евростат, в съответствие и към момента на направените преизчисления съгласно член 4, параграф 7 на Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество¹⁰.

Член 8

Когато дружеството, посочено в член 3, параграф 1, буква б), точка iii, е регистрирано също съгласно Директива 2002/92/ЕО, то следва да отговаря на изискванията, определени в член 4, параграф 3 на тази директива, и следва да има допълнително:

а) първоначален капитал от 25 000 EUR;

б) застраховка за професионална отговорност, която покрива цялата територия на Общността, или друга съизмерима гаранция срещу отговорност, произтичаща от професионална небрежност, представляваща най-малко 500 000 EUR за всеки иск и 750 000 EUR годишно за всички иски; или

в) комбинация от първоначален капитал и застраховка за професионална отговорност във форма, която има ниво на покритие, еквивалентно на това в букви а) или б).

Член 9

Всички инвестиционни посредници извън тези, посочени в членове 5 – 8 имат първоначален капитал от 730000 EUR.

Член 10

1. Чрез дерогация от членове 5, параграф 1; 5, параграф 3; 6 и 9, държавите-членки могат да продължат да дават разрешение на инвестиционни посредници и на дружества, обхванати от член 6, които са съществували преди 31 декември 1995 г., собственият капитал на които дружества или инвестиционни посредници е по-малък от равнищата на първоначален капитал, определени за тях в членове 5, параграф 1; 5, параграф 3; 6 и 9.

Собственият капитал на такива дружества или инвестиционни посредници не трябва да пада под най-високото референтно равнище, изчислено след датата на уведомяване за настоящата директива. Това референтно равнище е средното дневно равнище на

¹⁰ ОВ, L 9, 15.1.2003 г., стр. 3.

собствения капитал, изчислено за шестмесечния период, предхождащ датата на изчисление. То се изчислява на всеки шест месеца по отношение на съответния предходен период.

2. Ако контролът на посредник или дружество, включено в параграф 1, се поеме от физическо или юридическо лице, различно от лицето, което преди това е упражнявало контрол, собственият капитал на такъв посредник или дружество трябва да достигнат поне равнището, определено за тях в членове 5, параграф 1; 5, параграф 3; 6 и 9, освен в случай на първо прехвърляне чрез наследяване, направено след 31 декември 1995 г., което подлежи на одобрение от страна на компетентните органи, и за срок не повече от 10 години от датата на това прехвърляне;

3. При определени конкретни обстоятелства и с одобрението на компетентните органи, в случай на сливане на два или повече инвестиционни посредника и/или дружества, включени в член 6, собственият капитал на дружеството, формирано в резултат на сливането, не е необходимо да достигне равнището, определено в членове 5, параграф 1; 5, параграф 3; 6 и 9. Независимо от това, за всеки период от време, когато равнищата, определени в членове 5, параграф 1; 5, параграф 3; 6 и 9, не са достигнати, собственият капитал на новото дружество не може да спадне под сумата на собственият капитал на слетите дружества към датата на сливането.

4. Собственият капитал на инвестиционните посредници и дружествата, включени в член 6, не може да пада под равнището, определено в членове 5, параграф 1; 5, параграф 3; 6 и 9. В случай че собственият капитал на такива дружества и инвестиционни посредници падне под това равнище, компетентните органи могат, когато обстоятелствата оправдават това, да дадат на тези предприятия краен срок, в който да поправят положението си или да прекратят дейността си.

ГЛАВА III *Търговски портфейл*

Член 11

1. Търговският портфейл на една институция включва всички позиции във финансови инструменти и стоки, които се държат с намерение за търгуване или за хеджиране на други елементи от търговския портфейл, които могат да бъдат хеджирани или по отношение на които няма ограничителни споразумения за търгуването им.

2. Позиции, които се държат с намерение за търгуване са тези позиции, които се държат с намерение за препродажба и/или които се поемат от институцията с цел реализиране на печалба в краткосрочен план от действителни и/или очаквани разлики между покупните и продажните им цени, или от други колебания в цената или лихвените проценти. Понятието „позиции” включва собствените позиции и позициите, произтичащи от обслужване на клиенти или участие на пазара.

3. Намерението за търгуване се доказва на основата на стратегии, политики и процедури, установени от институцията за управление на позицията или портфейла в съответствие с част А от приложение VII.

4. Институциите установяват и поддържат системи и механизми за контрол при управлението на своя търговски портфейл в съответствие с части Б и Г от приложение VII.

5. Вътрешното хеджиране може да бъде включено в търговския портфейл, като в този случай се прилагат изискванията на част В от приложение VII.

ГЛАВА IV **Собствен капитал**

Член 12

„Първоначален собствен капитал” е сумата от елементите по букви а) – в), минус сумата от точки и) – к) на член 57, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО.

Комисията внася преди 1 януари 2009 г. подходящо предложение до Европейския парламент и до Съвета за изменение на настоящата глава.

Член 13

1. При спазване на изискванията на параграфи 2 - 5 от настоящия член и на членове 14 - 17, собственият капитал на инвестиционните посредници и кредитните институции се определя в съответствие с Директива 2006/48/ЕО.

В допълнение към това, първата алинея се прилага към инвестиционни посредници, които не са приели една от правно-организационните форми, посочени в член 1, параграф 1 от Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г., приета на основание член 54, параграф 3 от Договора относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества¹¹.

2. Чрез дерогация от параграф 1, компетентните органи могат да разрешат на тези институции, които са длъжни да отговарят на изискванията за собствен капитал, изчислени в съответствие с членове 21 и 28 - 32 и приложения I и III - VI, да използват алтернативно определение, когато те трябва да спазват само тези изисквания. Нито една част от така формирания собствен капитал не може да се използва едновременно за покриване на други изисквания за собствен капитал.

Това алтернативно определяне включва пера по букви а) – в), като се приспадне перото, посочено в буква г), като приспадането на това перо става по преценка на компетентните органи:

а) собствен капитал по смисъла на Директива 2006/48/ЕО, с изключение само на член 57, букви л) – п) от същата директива по отношение на тези инвестиционни посредници, които са задължени да приспадат перото, предвидено в буква г) от настоящия параграф, от сумата на перата, посочени в букви а) - в);

б) нетна печалба на институцията по търговския портфейл минус предвидими такси или дивиденди, минус нетните загуби по другите й стопански дейности, при условие че

¹¹ ОВ, L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена от Директива 2003/51/ЕО (ОВ,   г., стр.

нито една от тези суми вече не е била включена в перото, посочено в буква а) от настоящия параграф, като едно от перата по член 57, букви б) или к) от Директива 2006/48/ЕО.

в) подчинен срочен дълг/или перата, посочени в параграф 5 от настоящия член, при спазване на условията, посочени в параграфи 3 и 4 от настоящия член и в член 14; и

г) неликвидни активи съгласно определението в член 15.

3. Подчиненият срочен дълг, посочен в параграф 2, алинея 2, буква в) трябва да има първоначален падеж от най-малко две години. Той трябва да бъде изцяло изплатен и кредитното споразумение не трябва да включва клауза, предвиждаща, че при определени обстоятелства, освен прекратяване на институцията, дългът ще стане платим преди договорения падеж, освен при одобрение на компетентните органи. Нито главницата, нито лихвите по такъв подчинен срочен дълг могат да бъдат погасени, ако подобно погасяване означава, че собственият капитал на институцията тогава ще възлиза на по-малко от 100% от цялостния размер на капиталовото изискване за институцията.

В допълнение към това, институцията уведомява компетентните органи за всички плащания по подчинения срочен дълг веднага щом собствения капитал падне под 120% от цялостния размер на изискванията към него за капитал.

4. Подчиненият срочен дълг по параграф 2, алинея 2, буква в), не може да надвишава таван от 150% от първоначалния собствен капитал, предвиден за покриване на изискванията, изчислени в съответствие с членове 21 и 28 – 32 и приложения I - VI, като този таван може да бъде достигнат само при конкретни обстоятелства, приемливи за съответните органи.

5. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да заменят подчинения срочен дълг по параграф 2, алинея 2, буква в) с букви г) – з) на член 57 от Директива 2006/48/ЕО.

Член 14

1. Компетентните органи могат да разрешат инвестиционните посредници да превишат тавана за подчинен срочен дълг, определен в член 13, параграф 4, ако те преценят, че това е разумно от гледна точка на надзора, и при условие че сумата от този подчинен срочен дълг и перата по член 13, параграф 5, не надвишава 200% от първоначалния собствен капитал, предвиден за покриване на изискванията, изчислени в съответствие с членове 21 и 28 – 32 и приложения I и III - VI, или 250% от същия размер, в случаите когато инвестиционните посредници приспадат перото по член 13, параграф 2, буква г) при изчисление на собствения капитал.

2. Компетентните органи могат да позволят таванът за подчинения срочен дълг по член 13, параграф 4, да бъде превишен от кредитна институция, ако преценят, че това е разумно от гледна точка на надзора, и при условие че сумата на този подчинен срочен дълг и позициите по букви г) – з) на член 57 от Директива 2006/48/ЕО не надвишава 250% от първоначалния собствен капитал, предвиден за покриване на изискванията,

изчислени в съответствие с членове 28 – 32 и приложения I и III – VI към настоящата директива.

Член 15

Неликвидните активи по член 13, параграф 2, алинея 2, буква г) включват следното:

- а) материални дълготрайни активи, освен когато земята и сградите отговарят на изискванията за обезпечение на заемите;
- б) дялови участия, в това число и подчинени вземания от кредитни и финансови институции, които могат да бъдат включени в собствения капитал на тези институции, освен ако не са били приспаднати по член 57, букви л) – п) от Директива 2006/48/ЕО или по член 16, буква г) от настоящата директива;
- в) дялови участия и други инвестиции в предприятия, различни от кредитни институции или други финансови институции, които не са лесно продаваеми,
- г) дефицити при дъщерни предприятия,
- д) депозити, освен тези, които са предназначени за погасяване в срок от 90 дни, а също и с изключение на плащанията във връзка с договорите за фючърси или опции, за които е внесен марж,
- е) кредити и други дължими суми, освен дължимите за погасяване в срок от 90 дни, и
- ж) материални запаси, освен ако те не подлежат на изисквания за капитал, които са не по-малко строги от тези предвидени в членове 18 и 20.

За целите на буква б), когато акциите на една кредитна или финансова институция са държани временно за целите на операция за финансова помощ, която цели преобразуване или оздравяване на институцията, компетентните органи могат да не приложат настоящия член. Те могат също така да не го приложат и по отношение на акциите, които са включени в търговския портфейл на инвестиционния посредник.

Член 16

Инвестиционните посредници, включени в група, подлежаща на освобождаване от задълженията, посочено в член 22, изчисляват собствения си капитал в съответствие с членове 13 - 15, при спазване на следните изисквания:

- а) неликвидните активи по член 13, параграф 2, буква г), се приспадат;
- б) изключението, предвидено в член 13, параграф 2, буква а), не покрива компонентите от член 57, букви л) – п) от Директива 2006/48/ЕО, които един инвестиционен посредник държи във връзка с предприятията, включени в обхвата на консолидацията, съгласно определението в член 2, параграф 1 от тази директива;
- в) лимитите, посочени в член 66, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2006/48/ЕО, се изчисляват по отношение на първоначалния собствен капитал минус компонентите по

член 57, букви л) – п) от Директива 2006/48/ЕО, посочени в буква б) на настоящия член, които са елементи на първоначалния собствен капитал на съответните предприятия; и

г) компонентите по член 57, букви л) – п) от Директива 2006/48/ЕО, посочени в буква в) на настоящия член, се приспадат от първоначалния собствен капитал, вместо от сумата от всички точки, посочени в член 66, параграф 2 от същата директива за целите, по-конкретно, на членове 13, параграф 4; 13, параграф 5 и член 14 от настоящата директива.

Член 17

1. Когато институцията изчислява рисково-претеглен размер на експозициите, за целите на приложение II към настоящата директива в съответствие с членове 84 - 89 от Директива 2006/48/ЕО, то за целите на изчислението, предвидено в точка 4 на част 1 от приложение VII към Директива 2006/48/ЕО се прилагат следните правила:

а) направените корекции на стойността с цел отчитане на кредитното качество на контрагента могат да бъдат включени в сумата на извършените корекции на стойността и провизии за експозициите, посочени в приложение II; и

б) при одобрение от компетентните органи, ако кредитният риск на контрагента е надлежно взет предвид при оценката на позиция, включена в търговския портфейл, очаквания размер на загуба за риск от контрагента е нула.

За целите на буква а), за такива институции, такива корекции на стойността не се включват в собствения капитал, с изключение на предвиденото в настоящия параграф.

2. За целите на настоящия член се прилагат разпоредбите на членове 153 и 154 от Директива 2006/48/ЕО.

ГЛАВА V

Раздел 1

Разпоредби срещу рисковете

Член 18

1. Институциите следва да разполагат със собствен капитал, който винаги да е по-голям или равен на сумата от:

а) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с разрешените методи, предвидени в членове 28 – 32 и приложения I, II и VI, и когато е приложимо приложение V, за своята дейност по търговския портфейл; и

б) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с разрешените методи, предвидени в приложения III и IV, и когато е приложимо, приложение V, за цялостната си дейност.

2. Чрез дерогация от параграф 1, компетентните органи могат да разрешат на институциите да изчисляват капиталовите изисквания за дейността си в търговския портфейл в съответствие с член 75, буква а) от Директива 2006/48/ЕО и с параграфи 6, 7 и 9 от приложение II към настоящата директива, при условие че са спазени следните изисквания:

а) дейността в търговския портфейл на тези институции, обичайно не надвишава 5% от цялостната им дейност;

б) общият размер на позициите им в търговския портфейл обичайно не надвишава 15 милиона евро; и

в) дейността в търговския им портфейл на тези институции никога не превишава 6% от цялостната им дейност и общият размер на позициите им в търговския портфейл никога не превишава 20 милиона евро.

3. За да се изчисли съотношението на дейността по търговския портфейл спрямо общата дейност за целите на букви а) и в) от параграф 2, компетентните органи могат да се позоват на общия обем на балансовата и задбалансовата дейност, на отчета за приходи и разходи, или на собствения капитал на съответната институция, или на комбинация от тези мерки. Когато се оценява обемът на балансовата и задбалансовата дейност, дълговите инструменти трябва да се оценяват по пазарна стойност или по стойността на главницата, акциите по пазарната им цена и дериватите в съответствие с номиналната или пазарна стойност на техните базисни инструменти. Дългите и къси позиции се сумират независимо от техните знаци.

4. Ако една институция превиши за по-дълго време някое или и двете ограничения, посочени в параграф 2, буква а) и б), или превиши едно или и двете ограничения, посочени в параграф 2, точка в), тя трябва да отговори на изискванията, предвидени в параграф 1, буква а) във връзка с дейността си по търговския портфейл, както и да уведоми компетентния орган за това.

Член 19

1. За целите на параграф 14 от приложение I, по усмотрение на националните власти, на дългови ценни книжа, издадени от дружества, посочени в таблица 1 от приложение I, може да се определи тегло от 0 %, когато тези ценни книжа са деноминирани и финансирани в местна валута.

2. Чрез дерогация от параграфи 13 и 14 от приложение I, държавите-членки могат да определят изискване за специфичния риск за облигации, попадащи в обхвата на параграфи 68 -70 от част 1 на приложение VI към Директива 2006/48/ЕО, равняващо се на половината от изискването за специфичен риск за квалифицирана позиция със същия остатъчен срок до падежа като този на облигациите, и намалено в съответствие с процентите, посочени в параграф 71 от част 1 на приложение VI към Директива 2006/48/ЕО.

3. Ако, в съответствие с предвиденото в параграф 52 от приложение I, компетентен орган одобри колективна инвестиционна схема (КИС) от трета страна като отговаряща

на изискванията, компетентен орган в друга държава-членка може да се възползва от това одобрение, без да извършва своя собствена оценка.

Член 20

1. При спазване на изискванията на параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член и на член 34 от настоящата директива, към инвестиционните посредници се прилагат изискванията на член 75 от Директива 2006/48/ЕО.

2. Чрез дерогация от параграф 1, компетентните органи могат да разрешат на инвестиционни посредници, които не са получили разрешение да предоставят инвестиционните услуги, посочени в точки 3 и 6 от раздел А на приложение I към Директива 2004/39/ЕО, да осигуряват собствен капитал, който винаги е по-голям или равен на следното:

а) сумата от капиталовите изисквания, съдържащи се в член 75, букви а) – в) от Директива 2006/48/ЕО; и

б) размера, предвиден в член 21 от настоящата директива.

3. Чрез дерогация от параграф 1, компетентните органи могат да разрешат на инвестиционни посредници, които държат първоначален капитал съгласно предвиденото в член 9, но които попадат в следващите категории, да осигуряват собствен капитал, който е винаги по-голям или равен на сумата от капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с изискванията, съдържащи се в член 75, букви а) – в) от Директива 2006/48/ЕО и размера, предвиден в член 21 от настоящата директива:

а) инвестиционни посредници, които извършват сделки за своя сметка само с цел изпълнение на поръчка на клиент или за целите на получаване на достъп до система за клиринг и сетълмент или до призната борса, когато действат в качество на посредник или изпълняват поръчка на клиент; и

б) инвестиционни посредници:

i) които не държат пари или ценни книжа на клиенти;

ii) които извършват само сделки за своя сметка;

iii) които нямат външни клиенти;

iv) изпълнението и сетълментът на сделките на такива посредници се осъществяват под отговорността на клирингова институция и са гарантирани от тази клирингова институция.

4. Към инвестиционните посредници по параграфи 2 и 3 продължават да се прилагат всички други разпоредби относно операционния риск, предвидени в приложение V към Директива 2006/48/ЕО.

5. Член 21 се прилага само по отношение на инвестиционни посредници, към които се прилага член 46, параграфи 2 или 3, и по начина предвиден в тях.

Член 21

Инвестиционните посредници са задължени да държат собствен капитал, равностоеен на една четвърт от разходите им за издръжка за предходната година.

Компетентните органи могат да коригират това изискване в случай на съществена промяна в дейността на посредника в сравнение с предходната година.

В случаите, когато един посредник е осъществявал дейност по-малко от година, включително и деня, в който е започнал дейността си, изискването е една четвърт от цифрата на разходите за издръжка, предвидени в бизнес плана, освен ако компетентните органи не изискват корекция на този план.

Раздел 2

Прилагане на изискванията на консолидирана основа

Член 22

1. Компетентните органи, от които се изисква или на които е възложено да упражняват надзор на консолидирана основа на групи, обхванати от член 2, в определени случаи могат да не приложат капиталовите изисквания на консолидирана основа, при положение че:

а) всеки инвестиционен посредник в ЕС в такава група използва изчисление на собствения капитал, предвидено в член 16;

б) всички инвестиционни посредници в такава група попадат в категориите по член 20, параграфи 2 и 3;

в) всеки инвестиционен посредник в ЕС в такава група отговаря на изискванията, наложени с членове 18 и 20, на индивидуална основа и същевременно приспада от собствения си капитал всяко условно задължение в полза на инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, което в противен случай би било консолидирано;

г) всяко финансово холдингово дружество, което е финансово холдингово дружество – майка в държава-членка на всеки инвестиционен посредник в такава група, държи поне капитал, определен като сумата от букви а) – з) на член 57 от Директива 2006/48/ЕО, като сумата от балансовата стойност на портфейла на всички вложения, подчинени искове и инструменти по член 57 от същата директива в инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани, и общия размер на всички условни задължения в полза на инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани.

Когато са изпълнени критериите по алинея 1, всеки инвестиционен посредник в ЕС трябва да разполага с действащи системи за наблюдение и контрол на източниците на капитал и на финансирането на всички финансови холдингови дружества,

инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги в групата.

2. Чрез дерогация от параграф 1, компетентните органи могат да разрешат на финансови холдингови дружества, които са финансово холдингово дружество – майка в държава-членка на инвестиционен посредник в такава група да използват по-ниска стойност от стойността, изчислена по параграф 1, буква г), но не по-ниска от сумата на изискванията, наложени с членове 18 и 20 на индивидуална основа на инвестиционните посредници, финансовите институции, дружествата за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани, и общия размер на всяко условно задължение в полза на инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани. За целите на настоящия параграф, капиталовото изискване за инвестиционни посредници от трети страни, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги е капиталово изискване по дефиниция.

Член 23

Компетентните органи изискват инвестиционните посредници в една група, която е била освободена от спазване на задължението по член 22, да ги уведомява за рисковете, които биха могли да застрашат техните финансови позиции, включително и тези, свързани със състава и източниците на техния капитал и финансиране. Ако компетентните органи преценят, че финансовото състояние на тези инвестиционни посредници не е достатъчно защитено, те изискват от инвестиционните посредници да предприемат мерки, в това число ако е необходимо и ограничения върху прехвърлянето на капитал от тези предприятия към лица от групата.

Когато компетентните органи се освобождават от задължението за надзор на консолидирана основа, предвидено в член 22, те предприемат други подходящи мерки за наблюдение на рисковете в групата, в частност големите експозиции, в това число и на всяко предприятие, което не се намира в някоя от държавите-членки.

Когато компетентните органи освобождават от капиталовите изисквания на консолидирана основа, предвидена в член 22, изискванията на член 123 и глава V от дял V от Директива 2006/48/ЕО се прилагат на индивидуална основа, а изискванията на член 124 от същата директива се прилагат по отношение на надзора на инвестиционните посредници на индивидуална основа.

Член 24

1. Чрез дерогация от член 2, параграф 2, компетентните органи могат да освободят инвестиционните посредници от консолидираното капиталово изискване, установено със същия член, при условие че всички инвестиционни посредници в групата са обхванати от член 20, параграф 2 и групата не включва кредитни институции.

2. Когато са изпълнени изискванията на параграф 1, инвестиционен посредник – майка в държава-членка се задължава да осигури собствен капитал на консолидирано равнище, който е винаги по-голям или равен на по-голямата стойност от следващите

два размера, изчислени на основа на консолидираната финансова позиция на инвестиционния посредник – майка в държава-членка и в съответствие с раздел 3 на настоящата глава:

а) сумата на капиталовите изисквания, съдържащи се в член 75, букви а) – в) от Директива 2006/48/ЕО; и

б) размерът, предписан в член 21 от настоящата директива.

3. Когато са изпълнени изискванията на параграф 1, инвестиционен посредник, контролиран от финансово холдингово дружество, се задължава да осигури собствен капитал на консолидирано равнище, което е винаги по-голямо или равно на по-голямата стойност от следващите два размера, изчислени на основа на консолидираната финансова позиция на финансовото холдингово дружество и в съответствие с раздел 3 на настоящата глава:

а) сумата на капиталовите изисквания, съдържащи се в член 75, букви а) – в) от Директива 2006/48/ЕО; и

б) размерът, предписан в член 21 от настоящата директива.

Член 25

Чрез дерогация от член 2, параграф 2, компетентните органи могат да освободят инвестиционни посредници от консолидираното капиталово изискване, предвидено в същия член, при положение че всички инвестиционни посредници в групата са инвестиционните посредници по член 20, параграфи 2 и 3 и групата не включва кредитни институции.

Когато са изпълнени изискванията на параграф 1, инвестиционният посредник – майка в държава-членка се задължава да осигури собствен капитал на консолидирано равнище, което е винаги по-голямо или равно на сумата от изискванията, съдържащи се в член 75, параграфи а) – в) от Директива 2006/48/ЕО, и размера, предписан в член 21 от настоящата директива, изчислен на основата на консолидираната финансова позиция на инвестиционния посредник – майка и в съответствие с раздел 3 на настоящата глава.

Когато са изпълнени изискванията на изискванията на параграф 1, инвестиционен посредник, контролиран от финансово холдингово дружество, се задължава да осигури собствен капитал на консолидирано равнище, който е винаги по-голям или равен на сумата от изискванията, съдържащи се в член 75, параграфи а) – в) от Директива 2006/48/ЕО, и размера, предписан в член 21 от настоящата директива, изчислен на основата на консолидираната финансова позиция на финансовото холдингово дружество и в съответствие с раздел 3 на настоящата глава.

Раздел 3

Изчисляване на консолидираните изисквания

Член 26

1. Когато правото на освобождаване от изискванията, предвидено в член 22, не се упражнява, компетентните органи могат, с цел изчисление на определените в приложения I и V капиталови изисквания и определените в членове 28 - 32 и приложение VI експозиции към клиентите на консолидирана основа, да разрешават позиции в търговския портфейл на една институция да бъдат прихващани с позиции в търговския портфейл на друга институция в съответствие с определените в членове 28 - 32 и приложения I, V и VI правила.

Освен това, компетентните органи могат да разрешават валутни позиции на една институция да бъдат прихващани с валутни позиции на друга институция в съответствие с правилата, определени в приложение III и/или приложение V. Те могат също така да разрешават стокови позиции на една институция да бъдат прихващани със стокови позиции на друга институция в съответствие с правилата, определени в приложение IV и/или приложение V.

2. Компетентните органи могат също така да разрешат прихващането на търговския портфейл и на валутните позиции на предприятия, разположени в трета страна, при едновременно изпълнение на следните условия:

а) такива предприятия са получили разрешение в трета страна и отговарят на определението за кредитна институция, посочена в член 4, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, или са признати инвестиционни посредници от трета страна;

б) такива предприятия спазват, на индивидуална основа, правила за капиталова адекватност, равностойни на тези, които са определени в настоящата директива; и

в) не съществуват разпоредби в съответните страни, които биха засегнали в значителна степен прехвърлянето на средства в рамките на групата.

3. Компетентните органи могат също така да разрешат прихващането по параграф 1 между институциите в група, която е получила разрешение в съответната държава-членка, при условие че:

а) е налице задоволително разпределение на капитала в рамките на групата;

б) регулаторната, законовата или договорната рамка, в която институциите извършват дейност, е такава, че гарантира взаимна финансова помощ в групата.

4. Освен това, компетентните органи могат да разрешат прихващането по параграф 1 между институциите в една група, която отговаря на условията, посочени в параграф 3, и всяка институция, включена в същата група, която е получила разрешение в друга държава-членка, при условие че тази институция е задължена да изпълни капиталовите изисквания, посочени в членове 18, 20 и 28 на индивидуална основа.

Член 27

1. При изчисление на собствения капитал на консолидирана основа се прилага член 65 от Директива 2006/48/ЕО.

2. Компетентните органи, отговарящи за упражняване на надзор на консолидирана основа, могат да признаят валидността на специфичните определения на собствен капитал, приложими към съответните институции по глава IV при изчисление на техния консолидиран собствен капитал.

Раздел 4

Наблюдение и контрол на големи експозиции

Член 28

1.. Институциите наблюдават и контролират големите експозиции в съответствие с членове 106 – 118 от Директива 2006/48/ЕО.

2. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 1, институциите, които изчисляват капиталовите изисквания за дейността в търговския си портфейл в съответствие с приложения I и II, и, когато е приложимо, приложение VIII, наблюдават и контролират големите си експозиции в съответствие с членове 106 – 118 от Директива 2006/48/ЕО при спазване на измененията, предвидени в членове 29 – 32 от настоящата директива.

3. До 31 декември 2007 г. Комисията следва да внесе в Европейския парламент и в Съвета доклад за функционирането на настоящия раздел, придружен с подходящи предложения.

Член 29

1. Експозициите към отделни клиенти, възникващи в търговския портфейл, се изчисляват чрез сумиране на следните позиции:

а) превишението, когато е положително, на дългите позиции на една институция над късите ѝ позиции по всички финансови инструменти, издадени от съответния клиент, нетната позиция по всеки от отделните инструменти се изчислява в съответствие с методите, посочени в приложение I;

б) в случаите на поемане на дългови или капиталови инструменти, нетната ѝ експозиция; и

в) експозициите в резултат от сделки, споразумения и договори, посочени в приложение II, със съответния клиент, като такива експозиции се изчисляват по начина на изчисление на стойностите на експозиция, изложен в същото приложение.

За целите на буква б), нетната експозиция се изчислява чрез приспадане на тези позиции, които са заявени или препоети от трети страни въз основа на официално споразумение, редуцирана с коефициентите, посочени в параграф 41 от приложение I.

За целите на буква б), преди по-нататъшна координация, компетентните органи изискват от институциите да създадат системи за наблюдение и контрол на поетите от тях експозиции през периода между първоначалното поемане на задължението и първия работен ден поради естеството поетите рискове на въпросните пазари;.

За целите на буква в), членове 84 - 89 от Директива 2006/48/ЕО се изключват от позоваването в параграф II на настоящата директива.

2. Експозициите в търговския портфейл към групи от свързани клиенти се изчисляват чрез сумиране на експозициите към индивидуалните клиенти в групата според изчислението в параграф 1.

Член 30

1. Общата експозиция към отделни клиенти или към групи от свързани клиенти, се изчислява чрез сумиране на експозициите, възникнали в търговския портфейл, и експозициите, възникнали в резултат от останалата дейност, като се вземат предвид разпоредбите на членове 112 - 117 от Директива 2006/48/ЕО.

За да се изчисли експозицията по дейността, несвързана с търговския портфейл, институциите приемат експозицията, възникнала във връзка с активите, приспаднати от собствения им капитал по силата на член 13, параграф 2, алинея 2, буква г), за равна на нула.

2. Общите експозиции на институциите към индивидуални клиенти и групи от свързани клиенти, изчислени в съответствие с параграф 4, се отчитат в съответствие с член 110 от Директива 2006/48/ЕО.

Освен във връзка с репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, изчислението на големи експозиции към индивидуални клиенти и групи свързани клиенти за целите на отчитането не включва редуцирането на кредитния риск.

3. Сумата от експозициите към индивидуални клиенти или групи от свързани клиенти по параграф 1 се ограничава в съответствие с членове 111 – 117 от Директива 2006/48/ЕО.

4. Чрез дерогация от параграф 3, компетентните органи могат да позволят активите, съставляващи вземания от и други експозиции към признати инвестиционни посредници на трети страни и признати клирингови къщи и борси за финансови инструменти, да подлежат на същото третиране като тези за институциите по членове 113, параграф 3, буква и); 115, параграф 2; и 116 от Директива 2006/48/ЕО.

Член 31

Компетентните органи могат да разрешат предвидените в членове 111 – 117 от Директива 2006/48/ЕО лимити да бъдат превишени, ако са изпълнени следните условия:

а) експозицията към съответния клиент или съответната група клиенти по дейността, несвързана с търговския портфейл, не надвишава лимитите, предвидени в членове 111 – 117 от Директива 2006/48/ЕО, като тези лимити са изчислени по отношение на собствения капитал съгласно определението в същата директива, така че превишението произтича изцяло от търговския портфейл;

б) институцията покрива допълнително капиталово изискване върху превишаването на лимитите, предвидени в член 111, параграфи 1 и 2 от Директива 2006/48/ЕО; като това допълнително капиталово изискване се изчислява в съответствие с приложение VI към същата директива;

в) когато са изминали 10 дни или по-малко от възникване на превишението, експозицията по търговския портфейл към клиента или групата свързани клиенти не следва да превишава 500% от собствения капитал на институцията;

г) всички превишения, продължили повече от 10 дни, сумарно не трябва да превишават 600% от собствения капитал на институцията; и

д) институциите докладват на компетентните органи на всеки три месеца за всички случаи, при които лимитите, предвидени в член 111, параграфи 1 и 2 от Директива 2006/48/ЕО, са били превишени през предходните три месеца.

Във връзка с буква д), във всеки отделен случай, когато лимитите са били превишени, се докладват размерът на превишаването и името на клиента.

Член 32

1. Компетентните органи въвеждат процедури за предотвратяване на умишлено неизпълнение на допълнителните капиталови изисквания от страна на институциите, които биха възникнали във връзка с експозициите, които са в превишение на лимитите, предвидени в член 111, параграфи 1 и 2 от Директива 2006/48/ЕО, след като тези експозиции вече са били поддържани повече от 10 дни, посредством временно прехвърляне на тези експозиции на друго дружество, независимо в рамките на групата или не, и/или чрез предприемане на изкуствени сделки за закриване на експозицията през 10-дневния период и създаване на нова експозиция.

Компетентните институции уведомяват Съвета и Комисията за тези процедури.

Институциите поддържат системи, които осигуряват незабавното докладване на компетентните органи за всяко прехвърляне, имащо ефекта, посочен в първата алинея.

2. Компетентните органи могат да позволят на институциите, на които е разрешено да използват алтернативното определение за собствен капитал по член 13, параграф 2, да използват това определение за целите на член 30, параграфи 1 и 2 и член 31, при условие че въпросните институции са задължени да покрият всички свои задължения, по членове 110 – 117 от Директива 2006/48/ЕО, по отношение на експозициите, възникващи извън търговските им портфейли, чрез използване на собствения капитал съгласно определението в същата директива.

Раздел 5

Оценяване на позициите за целите на отчитането

Член 33

1. Всички позиции по търговския портфейл подлежат на правилата за достоверна оценка, описани в приложение VII, част Б. Тази правила изискват от институциите да

осигурят прилаганата стойност към всяка от нейните позиции в търговския портфейл да отразява по подходящ начин нейната текуща пазарна стойност. Първата стойност трябва да дава подходяща степен на сигурност, като се вземе предвид динамичният характер на позициите в търговския портфейл, изискванията на достоверна надеждност и режима на дейността и целта на капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл.

2. Позициите по търговския портфейл се преоценяват поне веднъж дневно.

3. При липса на установени налични пазарни цени, компетентните органи могат да не прилагат изискването, наложено с параграфи 1 и 2, и да изискват от институциите да използват алтернативни методи за оценка, при условие че тези методи са достатъчно достоверни и са били одобрени от компетентните органи.

Раздел 6

Управление на риска и оценка на капитала

Член 34

Компетентните органи изискват всеки инвестиционен посредник, освен че отговаря на изискванията, изложени в член 13 от Директива 2004/39/ЕС, да отговаря и на изискванията, изложени в членове 22 и 123 от Директива 2006/48/ЕО, като спазва разпоредбите относно равнището на прилагане, изложени в членове 68 – 73 от същата директива.

Раздел 7

Изисквания към отчетността

Член 35

1. Държавите-членки изискват от инвестиционните посредници и кредитните институции да предоставят на компетентните органи на държавите-членки по произход цялата информация, необходима за оценка на спазването от тяхна страна на правилата, приети в съответствие с настоящата директива. Държавите-членки следят също така механизмите за вътрешен контрол на институциите, както и административните и счетоводните им процедури да дават възможност за проверка на спазването от тяхна страна на тези правила по всяко време.

2. Инвестиционните посредници се отчитат пред компетентните органи по определения от компетентните органи начин: поне веднъж месечно в случаите, когато се касае за дружества по член 9; най-малко веднъж на три месеца за дружества по член 5, параграф 1 и поне веднъж на шест месеца за дружества по член 5, параграф 3.

3. Независимо от параграф 2, от инвестиционните посредници по член 5, параграф 9 и член 9 се изисква да предоставят информацията на консолидирана и субконсолидирана основа само веднъж на шест месеца.

4. Кредитните институции се задължават да се отчитат по начина, определен от компетентните органи, толкова често, колкото са задължени да се отчитат съгласно Директива 2006/48/ЕО.

5. Компетентните органи задължават институциите незабавно да им докладват за всеки случай, в който техни контрагенти по репо споразумения и обратни репо споразумения или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки изпадне в неизпълнение.

ГЛАВА VI

Раздел 1

Компетентни органи

Член 36

1. Държавите-членки определят органи, които са правоспособни да извършват задълженията, предвидени в настоящата директива. Те уведомяват Комисията за тях, като посочват разпределението на задълженията.
2. Компетентните органи са публични органи или органи, официално признати от националното право или от публичните органи като част от действащата система за надзор в съответната държава-членка.
3. На компетентните органи се предоставят всички необходими правомощия за изпълнение на техните задачи, и по-специално на надзора над състава на търговските портфейли.

Раздел 2

Надзор

Член 37

1. Глава 4 от дял V от Директива 2006/48/ЕО се прилага *mutatis mutandis* по отношение на надзора на инвестиционните посредници в съответствие със следните правила:

- а) позоваванията на член 6 от Директива 2006/48/ЕО се считат за позовавания на член 5 от Директива 2004/39/ЕО;
- б) позоваванията на членове 22 и 123 от Директива 2006/48/ЕО се считат за позовавания на член 34 от настоящата директива; и
- (с) позоваванията на членове 44 - 52 от Директива 2006/48/ЕО се считат за позовавания на членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО.

Когато финансово холдингово дружество – майка в ЕС има за дъщерни дружества кредитна институция и инвестиционен посредник, дял V, глава 4 от Директива 2006/48/ЕО се прилага към надзора на институциите, ако позоваванията на кредитните институции са към институции.

2. Член 129, параграф 2 от Директива 2006/48/ЕО се прилага също така към признаването на вътрешните модели на институциите по приложение V към настоящата директива, когато заявлението е подадено от кредитна институция – майка

в ЕС и нейните дъщерни дружества, или съвместно от дъщерните дружества на финансово холдингово дружество – майка в ЕС.

Срокът за признаване по първата алинея е шест месеца.

Член 38

1. Компетентните органи на държавите-членки работят в тясно сътрудничество при изпълнение на своите задължения, предвидени в настоящата директива, особено когато инвестиционните услуги се предоставят въз основа на свободата за предоставяне на услуги или чрез установяването на клонове.

Компетентните органи предоставят при поискване от друг компетентен орган цялата информация, която би улеснила надзора на капиталовата адекватност на институциите, по-специално проверката на спазването от тяхна страна на правилата, предвидени в настоящата директива.

2. Към всеки обмен на информация между компетентните органи, предвиден в настоящата директива, се прилагат следните задължения за професионална тайна:

а) за инвестиционни посредници – задълженията по член 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО; и

б) за кредитни институции – задълженията по членове 44 – 52 от Директива 2006/48/ЕО.

ГЛАВА VII **ОПОВЕСТЯВАНЕ**

Член 39

Изискванията, предвидени в дял V, глава 5 от Директива 2006/48/ЕО се прилагат също така към инвестиционните посредници.

ГЛАВА VIII

Раздел 1

Член 40

За целите на изчислението на минималните капиталови изисквания за риск от контрагента по настоящата директива и за изчислението на минималните капиталови изисквания за кредитен риск по Директива 2006/48/ЕО, и при спазването на разпоредбите на част 2, параграф 6 от приложение III към същата директива, експозициите към признати инвестиционни посредници от трети страни и експозициите към признати клирингови къщи и борси се третираат като експозиции към институции.

Раздел 2

Правомощия

Член 41

1. Комисията взема решения по всички технически адаптации в следните области в съответствие с процедурата по член 42, параграф 2:

а) прецизиране на определенията, съдържащи се в член 3, с цел осигуряване единното прилагане на настоящата директива;

б) прецизиране на определенията, съдържащи се в член 3, с цел отчитане на развитията на финансовите пазари;

в) коригиране на размера на първоначалния капитал, определен в членове 5 – 9, както и размера, предвиден в член 18, параграф 2, с цел отчитане на развитията в икономическата и валутната сфера;

г) коригиране на категориите на инвестиционните посредници, съдържащи се в член 20, параграфи 2 и 3, с цел отчитане на развитията на финансовите пазари;

д) прецизиране на изискването, предвидено в член 21, с цел осигуряване на единно прилагане на настоящата директива;

е) уеднаквяване на терминологията и формулировката на дефинициите в съответствие с последващи актове на институциите и свързаните с това въпроси;

ж) адаптиране на техническите разпоредби в приложения I – VII в резултат на развития на финансовите пазари, измерването на риска, счетоводните стандарти или изискванията, които отчитат законодателство на Общността или които са свързани със сближаване на надзорните практики; или

з) технически адаптации с цел отчитане на резултата от прегледа по член 65, параграф 3 от Директива 2004/39/ЕО.

2. Някоя от приетите прилагащи мерки не може да изменя съществени разпоредби на настоящата директива.

Член 42

1. Комисията се подпомага от Европейския банков комитет, създаден с Решение 2004/10/ЕО на Съвета¹² от 5 ноември 2003 г. (оттук нататък „комитетът”).

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилага процедурата по член 5 от Решение 1999/468/ЕО, като се отчитат разпоредбите на член 7, параграф 3 и член 8 от него.

¹² ОВ, L 3, 7.1.2004 г., стр. 36.

Периодът по член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО е три месеца.

3. Без да се нарушава прилагането на вече приетите мерки, при изтичането на две години от приемането на настоящата директива, както и преди 1 април 2008 г., временно се спира прилагането на разпоредбите на настоящата директива, които изискват приемане на технически правила, изменения и решения в съответствие с параграф 2. По предложение на Комисията и в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, Парламентът и Съветът могат да подновят тези разпоредби и за тази цел те ги преразглеждат преди по-ранната дата измежду изтичането на двугодишния срок или преди датата, посочена в настоящата разпоредба.

4. Комитетът приема своите процедурни правила.

Раздел 3 Преходни разпоредби

Член 43

Член 152, параграфи 1 -7 от Директива 2006/48/ЕО се прилагат, в съответствие с член 2 и глава V, раздели 2 и 3 от настоящата директива, към инвестиционни посредници, които изчисляват рисково-претеглен размер на експозициите за целите на приложение II към настоящата директива, в съответствие с членове 84 – 89 от Директива 2006/48/ЕО, или които използват Усъвършенствани подходи за измерване, предвиден в същата директива, при изчислението на своите капиталови изисквания за операционен риск.

Член 44

До 31 декември 2012 г., по отношение на инвестиционни посредници, чийто съответен индикатор за сферите на дейност в търговията и продажбите представлява поне 50 % от сумата на всички техни сфери на дейност, изчислени в съответствие с член 20 от настоящата директива и параграфи 1 – 4 от част 2 на приложение X към Директива 2006/48/ЕО, държавите-членки могат да прилагат размер от 15 % за сфера на дейност „търговия и продажби”.

Член 45

1. Компетентните органи могат да разрешат на инвестиционни посредници да превишат лимитите относно големите експозиции, предвидени в член 111 от Директива 2006/48/ЕО. Инвестиционните посредници не са длъжни да включват каквито и да е превишения при своето изчисление на капиталовите изисквания, превишаващи такива лимити, съгласно предвиденото в член 75, буква б) от същата директива. Тази свобода на действие се предоставя до по-ранната дата измежду 31 декември 2010 г. или датата на влизане в сила на изменения, последвали третирането на големите експозиции по силата на член 119 от Директива 2006/48/ЕО. За упражняването на тази свобода на действие трябва да са изпълнени следните условия:

а) инвестиционният посредник предоставя инвестиционни услуги или предприема инвестиционни дейности, свързани с финансовите инструменти, посочени в параграфи 5, 6, 7, 9 и 10 от раздел В от приложение I към Директива 2004/39/ЕО;

б) инвестиционният посредник не предоставя такива инвестиционни услуги или не предприема такива инвестиционни дейности за или от името на клиенти, които търгуват на дребно;

в) нарушенията на лимитите, посочени в уводната част на настоящия параграф, възникват във връзка с експозиции в резултат на договори, които са финансови инструменти, посочени в буква а) и са свързани със стоки или базисни инструменти по смисъла на параграф 10 от раздел В на приложение I към Директива 2004/39/ЕО (Директивата за пазарите на финансови инструменти) и се изчисляват в съответствие с приложения III и IV към Директива 2006/48/ЕО, или във връзка с експозиции в резултат на договори, свързани с доставка на стоки или на квоти за емисии; и

г) инвестиционният посредник има документирана стратегия за управление и, по-специално, за контролиране и ограничаване на рисковете, възникващи в резултат на концентрация на експозиции. Инвестиционният посредник незабавно уведомява компетентните органи за тази стратегия и за всички съществени изменения в нея. Инвестиционният посредник предприема необходимите мерки за осигуряване на непрекъснато наблюдение на кредитоспособността на заемополучателите в съответствие с тяхното въздействие на риска от концентрация. Тези мерки трябва да позволят на инвестиционния посредник да реагира подобаващо и достатъчно бързо на всяко влошаване на такава кредитоспособност.

2. Когато инвестиционният посредник превиши вътрешните лимитни, определени в съответствие със стратегията по параграф 1, буква г), той незабавно уведомява компетентния орган за размера и характера на превишението и за контрагента.

Член 46

Чрез дерогация от член 20, параграф 1, до 31 декември 2011 г., компетентните органи могат да решат да не прилагат, на индивидуална основа, капиталовите изисквания, произтичащи от член 75, буква г) от Директива 2006/48/ЕО, по отношение на инвестиционни посредници, към които не се прилага член 20, параграф 2 и 3, чиито позиции по търговски портфейл никога не превишават EUR 50 милиона и чиято средна численост на съответния персонал през финансовата година не надвишава 100 души.

Наместо това, капиталовото изискване по отношение на тези инвестиционни посредници е поне по-малката стойност от:

а) капиталовите изисквания произтичащи от член 75, буква г) от Директива 2006/48/ЕО; и

б) 12/88 от по-голямата стойност от следното:

i) сумата на капиталовите изисквания, съдържащи се в член 75, букви а) – в) от Директива 2006/48/ЕО; и

ii) размерът, предвиден в член 21 от настоящата директива, независимо от член 20, параграф 5.

Когато се прилага буква б), се прилага постепенно увеличаване поне на годишна основа.

Прилагането на настоящата дерогация не трябва да води до намаляване на общото равнище на капиталовите изисквания за инвестиционния посредник в сравнение с изискванията към 31 декември 2006 г., освен ако такова намаляване е оправдано от надзорна гледна точка с намаляване дейността на инвестиционния посредник.

Член 47

Преди 31 декември 2009 г. или по-ранна дата, определена от компетентните институции на индивидуална основа, институциите, които са получили признаване на модела за специфичен риск преди 1 януари 2007 г. в съответствие с параграф 1 от приложение V, могат, по отношение на това съществуващо признаване, да третират точки 4 и 8 от приложение V към Директива 93/6/ЕИО съгласно тяхното състояние от преди 1 януари 2007 г..

Член 48

1. Разпоредбите относно капиталовите изисквания, предвидени в настоящата директива и в Директива 2006/48/ЕО, не се прилагат по отношение на инвестиционни посредници, чиято основна стопанска дейност състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти, посочени в точки 5, 6, 7, 9 и 10 от раздел В на приложение I към Директива 2004/39/ЕО и спрямо които Директива 93/22/ЕИО¹³ не се прилага на 31 декември 2006 г.. Това освобождаване е валидно до по-ранната дата измежду 31 декември 2010 г. или датата на влизане на всяко изменение по силата на параграфи 2 и 3.

2. Като част от прегледа по член 65, параграф 3 от Директива 2004/39/ЕО, Комисията, на основата на обществени консултации и в светлината на обсъжданията с компетентните органи, докладва на Парламента и на Съвета относно:

а) подходящия режим за надзор на инвестиционните посредници, чиято основна стопанска дейност състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с деривати или дериватни договори, посочени в точки 5, 6, 7, 9 и 10 от раздел В на приложение I към Директива 2004/39/ЕО; и

б) желанието за изменение на Директива 2004/39/ЕО за създаване на нова категория инвестиционни посредници, чиято основна стопанска дейност състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с деривати или дериватни договори, посочени в точки 5, 6, 7, 9 и 10 от раздел В на приложение I към Директива 2004/39/ЕО, свързани с енергийни доставки (включително електроенергия, въглища, газ и нефт).

¹³Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 година относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа (ОВ, L 141, 11.6.1993 г., стр. 27). Директива, последно изменена с Директива 2002/87/ЕО.

3. На основата на доклада по параграф 2, Комисията може да внесе предложения за изменение на настоящата директива и на Директива 2006/48/ЕО.

Раздел 4

Заключителни разпоредби

Член 49

1. Държавите-членки приемат и публикуват преди 31 декември 2006 закони, подзаконов и административни разпоредби, необходими, за прилагане на членове 2, 3, 11, 13, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 29, 30, 33, 34, 35, 37, 39, 40, 41, 43, 44, 50 и приложения I, II, III, V, VII.

Те незабавно информират Комисията за текста на тези разпоредби и

Те съобщават незабавно на Комисията текста на тези разпоредби, заедно с таблица на съответствие на тези разпоредби и настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби считано от 1 януари 2007 г..

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така указание, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконов и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното си законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 50

1. Член 152, параграфи 8 – 14 се прилагат *mutatis mutandis* за целите на настоящата директива, при спазване на следните разпоредби, които се прилагат в случаите на упражняване на дискрецията по член 152, параграф 8:

а) позоваванията в параграф 7 от приложение II към настоящата директива към Директива 2006/48/ЕО се разглеждат като позовавания към Директива 2000/12/ЕО в състоянието ѝ отпреди 1 януари 2007 г.; и

б) параграф 4 от приложение II към настоящата директива се прилага в състоянието си отпреди 1 януари 2007 г..

2. Член 157, параграф 3 от Директива 2006/48/ЕО се прилага *mutatis mutandis* за целите на членове 18 и 20 от настоящата директива.

Член 51

Преди 1 януари 2011 г. Комисията прави преглед на и доклад за прилагането на настоящата директива и представя доклада си на Парламента и на Съвета, заедно с евентуални подходящи предложения за изменение.

Член 52

Директива 93/6/ЕИО, изменена с директивите, посочени в приложение VIII, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение VIII, част Б.

Направените позовавания на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се разглеждат в съответствие с таблицата на съответствие, изложена в приложение IX.

Член 53

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официалния вестник на Европейския съюз.

Член 54

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург, 14 юни 2006 година.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател

J. BORRELL FONTELLES

H. WINKLER

ПРИЛОЖЕНИЕ I
**ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА КАПИТАЛОВИТЕ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПОЗИЦИОНЕН
РИСК**

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Нетиране

1. Превишението на дългите (късите) позиции на институцията над късите (дългите) позиции в еднакви капиталови, дългови и конвертируеми инструменти и идентични финансови фючърси, опции, варанти и покрити варанти, е нетната позиция по всеки от тези различни инструменти. При изчисляване на нетната позиция компетентните органи допускат позициите в дериватни инструменти да се разглеждат, съгласно условията, посочени в параграф 4 до 7, като позиции в базисната (или условната) ценна книга или ценни книжа. Притежаваните от институциите собствени дългови инструменти не се взимат под внимание при изчисление на специфичния риск по параграф 14.

2. Не се допуска нетиране между конвертируема ценна книга и позиция по базисния инструмент, освен ако компетентните органи не приемат метод, при който вероятността конкретна конвертируема позиция да се конвертира е отчетена, или е налице капиталово изискване за покриване на евентуални загуби в резултат на конвертирането.

3. Всички нетни позиции, независимо от техните знаци, трябва да се конвертират на ежедневно в отчетната валута на съответната институция по текущия спот валутен курс при сумирането им.

Конкретни инструменти

4. Лихвените фючърси, споразуменията за форуърдния курс (СФК) и форуърдните ангажименти за покупка или продажба на дългови инструменти се разглеждат като комбинации от дълги и къси позиции. Така например, дълга позиция по лихвен фючърс се разглежда като комбинация от заем с падеж на датата на доставка по фючърския договор и актив със същата дата на падеж, като тази на инструмента или условната позиция, която е базисна за съответния фючърсен договор. По същия начин, продадено СФК се разглежда като дълга позиция с дата на падеж, съвпадаща с датата на сетълмента плюс срока на договора, и като къса позиция, чийто падеж съвпада с датата на сетълмента. Както заемът, така и активът се включват в колоната на централното правителство по таблица 1, посочена в параграф 14, за изчисление на капитала, необходим за покриване на специфичен риск за лихвените фючърси и СФК. Форуърден ангажимент за покупка на дългов инструмент се разглежда като комбинация от заем, чийто падеж настъпва на датата на доставка и дълга (спот) позиция на самия дългов инструмент. Заемът се включва в първата категория, посочена в таблица 1 в параграф 14 за целите на специфичния риск, а дълговият инструмент - в съответстващата му колона в същата таблица.

Компетентните органи могат да разрешат капиталовото изискване за фючърс, търгуван на борса, да бъде равно на маржина, изискван от борсата, ако те са напълно удовлетворени, че той представлява адекватно покритие на свързания с фючърсната

сделка риск и че маржина е не по-малък от капиталово изискване, описано в настоящото Приложение или което би се възникнало в резултат на изчисление по метода, описан в приложение V.

За целите на настоящия параграф, „дълга позиция” означава позиция, в която институцията е определила фиксиран лихвен процент, който тя ще получи в определен бъдещ момент, а „къса позиция” означава позиция, в която тя е определила лихвения процент, който тя ще изплати в определен бъдещ момент.

5. Опциите върху лихвени проценти, дългови инструменти, акции, индекси на акции, финансови фючърси, суапове и чуждестранни валути се разглеждат като позиции, еквивалентни по стойност на размера на базисния инструмент, към който се отнася опцията, умножен по неговата делта за целите на настоящото приложение. Последните позиции могат да се нетират срещу позиции в идентични на базисните ценни книжа или деривати. Използваната делта е тази на съответната борса, изчислената от компетентните органи или, в случаите, когато няма такава, или за извънборсовите опции, тази, която е изчислена от самата институция, при условие че компетентните органи преценят използвания от институцията модел за разумен.

Независимо от това, компетентните органи могат също така да задължат институциите да изчисляват своите делти, като прилагат методология, определена от компетентните органи.

Останалите рискове, свързани с опциите, освен делта риска, също следва да бъдат покрити. Компетентните органи могат да разрешат изискването срещу издадена опция, търгувана на борсата, да бъде равностойно на изисквания от борсата маржин, ако те преценят, че той измерва достатъчно точно риска, свързан с опцията, и че той е не по-малък от капиталовото изискване по настоящото Приложение или от това, което би възникнало в резултат на изчисление по метода, описан в приложение V. Компетентните органи могат да разрешат капиталово изискване за извънборсова опция, по която се извършва сетълмент от клирингова къща, призната от тях, за равно на изисквания от клиринговата къща маржин, ако те са напълно убедени, че той представлява адекватно покритие на свързания с опцията риск и е не по-малък от капиталовото изискване за извънборсовата опция по настоящото Приложение или от това, което би се възникнало в резултат на изчисление по метода, описан в приложение V. В допълнение, те могат да разрешат изискването за закупена опция, търгувана на борса или на извънборсовия пазар, да бъде същото като това за нейния базисен инструмент, като така полученото изискване не следва да надвишава пазарната стойност на опцията. Изискването, съответстващо на издадена извънборсова опция се определя въз основа на базисния инструмент по сделката.

6. Варантите за дългови инструменти и акции, се разглеждат по същия начин, както опциите по параграф 5.

7. Суаповете се третира за целите на лихвения риск на същата основа като балансови инструменти. По такъв начин, лихвеният суап, по който институцията получава плаващ лихвен процент и плаща фиксиран лихвен процент, се разглежда като равностоеен на дълга позиция по инструмент с плаващ лихвен процент с падеж, равен на периода до следващото фиксиране на лихвата, и като къса позиция по инструмент с фиксиран лихвен процент със същия падеж, като този на самия суап.

А. ТРЕТИРАНЕ НА ПРОДАВАЧА НА ЗАЩИТА

8. При изчисление на капиталовото изискване за пазарен риск за страната, която поема кредитния риск („продавачът на защита”), освен ако не е предвидено друго, трябва да се използва условния размер на кредитния дериват. За целите на изчислението на изискването за специфичен риск, с изключение на суап за обща доходност, се прилага падежът на договора за кредитния дериват вместо падежа на задължението. Позициите се определят, както следва:

i) Суап за обща доходност създава дълга позиция в общия пазарен риск на референтното задължение и къса позиция в общия пазарен риск на правителствена облигация с падеж, който е равен на периода до следващото фиксиране на лихвата и на който е определено рисково тегло от 0 % по приложение VI от Директива 2006/48/ЕО. Той също така създава дълга позиция в специфичния риск на референтното задължение.

ii) Суап за кредитно неизпълнение не създава позиция за общ пазарен риск. За целите на специфичния риск, институцията трябва да запише синтетична дълга позиция в задължение на референтното дружество, освен ако дериватът е с присъдена външна кредитна оценка и отговаря на условията за дългов инструмент, като в този случай се записва дълга позиция в деривата. Ако по продукта са дължими плащания на премия или лихва, тези парични потоци трябва да бъдат представени като позиции в правителствени облигации.

iii) Ценна книга, обвързана с кредити към едно лице създава дълга позиция в общия пазарен риск на самата ценна книга като лихвен продукт. За целите на специфичния риск се създава дълга позиция в задължение на референтното дружество. Допълнителна дълга позиция се създава към емитента на ценната книга. Когато ценна книга, обвързана с кредити към едно лице, има присъдена външна кредитна оценка и е квалифицирана дългова позиция, е достатъчно да се запише една дълга позиция в специфичния риск на ценната книга.

iv) В допълнение към дълга позиция в специфичния риск на емитента, ценна книга, обвързана с кредити към няколко лица, която осигурява пропорционална защита, създава позиция към всяко референтно дружество, като общата условна стойност на договора се разпределя между позициите съгласно дела от общата условна стойност, който отговаря на всяка експозиция към отделно референтно дружество. Когато може да бъде избрано повече от едно задължение на референтно дружество, задължението с най-високо рисково тегло определя специфичния риск.

Когато ценна книга, обвързана с кредити към няколко лица, има присъдена външна кредитна оценка и отговаря на условията за квалифицирана дългова позиция, е достатъчно да се запише една дълга позиция в специфичния риск на ценната книга.

v) Кредитен дериват за първо неизпълнение създава позиция в задължение към всяко референтно дружество с размер, равен на условната стойност на договора. Ако размерът на максималното плащане по кредитно събитие е по-нисък от капиталовото изискване по метода в първото изречение на настоящата точка, размерът на

максималното плащане може да бъде използван като капиталово изискване за специфичен риск.

Кредитен дериват за второ неизпълнение създава позиция в задължение към всяко референтно дружество, с изключение на едно, (дружеството с най-ниско капиталово изискване за специфичен риск) с размер, равен на условната стойност на договора. Ако размерът на максималното плащане по кредитно събитие е по-нисък от капиталовото изискване по метода в първото изречение на настоящата точка, този размер може да бъде използван като капиталово изискване за специфичен риск.

Ако кредитен дериват за първо неизпълнение е с присъдена външна кредитна оценка и отговаря на условията за квалифицирана дългова позиция, е достатъчно продавачът на защита да изчисли едно изискване за специфичен риск, отразяващо оценката на деривата.

Б. ТРЕТИРАНЕ НА КУПУВАЧА НА ЗАЩИТА

За страната, която прехвърля кредитен риск („купувачът на защита”), позициите се определят като огледално изображение на тези при продавача на защита, с изключение на ценна книга, обвързана с кредити (която не води до къса позиция към емитента). Ако в определен момент има опция за прекратяване на защитата в комбинация с повишение на цената ѝ, този момент се разглежда като падеж на защитата. В случай на дериват за п-то неизпълнение, на купувача на защита се разрешава да приспадне специфичния риск на п-1 от базисните инструменти (т.е., п-1-тия активи с най-ниски изисквания за специфичен риск).

9. Институциите, които оценяват пазарната стойност и управляват лихвения риск на дериватните инструменти, включени в параграфи 4 - 7 на основата на дисконтирани парични потоци, могат да използват модели на чувствителност за изчисление на позициите, посочени по-горе в тези параграфи, и могат да ги използват за всяка облигация, която се амортизира за остатъчния ѝ срок, вместо да изплаща цялата главница на падежа. Моделът и прилагането му от институцията трябва да бъдат одобрени от компетентните органи. Тези модели следва да генерират позиции, които имат същата чувствителност към промените в лихвените проценти, както и базисните парични потоци. Тази чувствителност трябва да се оценява по отношение на независими колебания в извадковите лихвени проценти за цялата крива на доходността, с поне един пункт на чувствителност за всеки от падежните интервали, включени в таблица 2 на параграф 20. Позициите се включат при изчисление на капиталовите изисквания съгласно разпоредбите, посочени в параграфи 17 -32.

10. Институциите, които не използват моделите по параграф 9, могат с одобрението на компетентните органи да разглеждат като напълно прихваната всяка позиция в дериватните инструменти, описани в параграфи 4 - 7, която отговаря поне на следните условия:

- а) позициите са с една и съща стойност и са деноминирани в една и съща валута;
- б) референтните лихвени проценти (за позициите с плаващ лихвен процент) или купони (за позициите с фиксиран лихвен процент) съвпадат напълно;

в) следващата дата на фиксиране на лихвения процент или за позиции с фиксиран купон - остатъчният срок до падежа, съответства на следните граници:

i) по-малко от един месец дотогава: същият ден,

ii) между един месец и една година дотогава: до седем дни,

iii) над една година дотогава: в рамките на тридесет дни.

11. Прехвърлителят на ценни книжа или на обезпечени права, свързани с правото на собственост върху ценни книжа при споразумение за репо сделка, и кредиторът на ценни книжа при предоставяне на ценни книжа в заем включва тези ценни книжа при изчислението на капиталовото си изискване по настоящото приложение, при условие че тези ценни книжа отговарят на критериите, предвидени в член 11.

Специфичен и общ риск

12. Позиционният риск по търгуван дългов или капиталов инструмент (или дериват върху дългов или капиталов инструмент) се разделя на два компонента, за да се изчисли капиталът, изискван за него. Първият е неговият специфичен рисков компонент - това е рискът, свързан с промяна в цената на инструмента в резултат на фактори, отнасящи се до неговия емитент или, в случай на дериват, до емитента на базисния инструмент. Вторият компонент покрива неговия общ риск - това е рискът от промяна в цената на инструмента (в случай на търгуван дългов инструмент или дериват на дългов инструмент) в резултат на промяна в равнището на лихвените проценти или (в случай на акции или дериват върху акции) от цялостно колебание на пазара на акции, което не е свързано с конкретни характеристики на отделните ценни книжа.

ТЪРГУВАНИ ДЪЛГОВИ ИНСТРУМЕНТИ

13. Нетните позиции се класифицират в съответствие с валутата, в която те са деноминирани и капиталовите изисквания за общия и специфичен риск се изчисляват за всяка валута поотделно.

Специфичен риск

14. Институцията определя нетните си позиции, съгласно изчисленията в съответствие с параграф 1, към съответните категории в таблица 1 въз основа на: емитента/длъжника; външна или вътрешна кредитна оценка; и остатъчен падеж, след което ги умножава по теглата, съдържащи се в таблицата. Тя сумира претеглените позиции (независимо от това, дали те са къси или дълги), за да изчисли капиталовото си изискване за покриване на специфичния риск.

Таблица 1

Категории	Капиталово изискване за специфичен риск
-----------	---

Дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от централни правителства или централни банки, международни организации, международни банки за развитие или органи на регионално или местно управление на държави-членки, които биха получили първа степен кредитно качество или които биха получили 0% рисково тегло по правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО.	0 %
Дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от централни правителства или централни банки, международни организации, международни банки за развитие или органи на регионално или местно управление на държави-членки, които биха получили втора или трета степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО и дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от институции, които биха получили първа или втора степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО, дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от институции, които биха получили трета степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по параграф 28 от част 1 на приложение VI към Директива 2006/48/ЕО, и дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от търговски дружества, които биха получили първа или втора степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО.	0,25% (остатъчен срок до падежа до шест месеца включително) 1,00% (остатъчен срок до падежа по-голям от шест месеца до 24 месеца включително) 1,60% (остатъчен срок до падежа над 24 месеца)
Други квалифицирани позиции, посочени в параграф 15.	

Дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от централни правителства и централни банки, емитирани от международни организации, международни банки за развитие или органи на регионално или местно управление на държави-членки, които биха получили четвърта или пета степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО, дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от институции, които биха получили трета степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по параграф 26 от част 1 на приложение VI към Директива 2006/48/ЕО, и дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от търговски дружества, които биха получили трета или четвърта степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО. Експозиции, за които няма кредитна оценка от призната АВКО.	8,00 %
Дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от централни правителства и централни банки, емитирани от международни организации, международни банки за развитие или органи на регионално или местно управление на държави-членки, които биха получили шеста степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО, и дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от търговски дружества, които биха получили пета или шеста степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО.	12,00 %

За институции, които използват правилата за рисково претегляне на експозициите по членове 84 – 89 от Директива 2006/48/ЕО за определяне на степен кредитно качество, длъжникът по експозицията трябва да е с присъдена вътрешна оценка на вероятността за неизпълнение, равностойна или по-ниска от тази, свързана със съответната степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите към търговски дружества по членове 78 – 83 от същата директива.

Инструментите, издадени от неквалифициран емитент, получават капиталово изискване за специфичен риск от 8 % или 12 % съгласно таблица 1. Компетентните органи могат да изискват институциите да прилагат по-високо изискване за специфичен риск към такива инструменти и/или да не разрешат прихващането за целите на определяне на размера на общия пазарен риск между такива инструменти и други дългови инструменти.

Секюритизиращите експозиции, които биха подлежали на режим на приспадане съгласно разпоредбите на член 66, параграф 2 от Директива 2006/48/ЕО, или тези, които са рисково-претеглени при 1 250 % съгласно част 4 от приложение IX към същата директива, подлежат на капиталово изискване, което е не по-малко от това, определено по тези режими. Ликвидните улеснения без присъден рейтинг подлежат на капиталово изискване, което е не по-малко от това, изложено в част 4 от приложение IX към Директива 2006/48/ЕО.

15. За целите на параграф 14 квалифицираните позиции включват:

а) дълги и къси позиции в активи, отговарящи на условията за степен кредитно качество, отговарящо поне на инвестиционен рейтинг в процеса на съотнасяне, описан в дял V, глава 2, раздел 3, подраздел 1 от Директива 2006/48/ЕО;

б) дълги и къси позиции в активи, които поради платежоспособността на своя емитент имат вероятност за неизпълнение, която не е по-висока от тази на активите по буква а), съгласно подхода, описан в раздел V, глава 2, раздел 3, подраздел 2 от Директива 2006/48/ЕО;

в) дълги и къси позиции в активи, за които няма кредитна оценка от агенция за външна кредитна оценка и които отговарят на следните условия:

i) те се разглеждат от съответните институции като достатъчно ликвидни;

ii) тяхното инвестиционно качество е, според собствената преценка на институцията, поне равностойна на тази на активите по буква а); и

iii) те са регистрирани поне на един регулиран пазар или фондова борса в трета страна, при условие че тази борса е призната от компетентните органи в съответната държава-членка;

г) дълги и къси позиции в активи, емитирани от институции, които подлежат на изискванията за капиталова адекватност, предвидени в Директива 2006/48/ЕО, които се разглеждат от съответните институции за достатъчно ликвидни и чието инвестиционно качество е, според собствената преценка на институцията, поне равностойно на това на активите по буква а); и

е) ценни книжа, емитирани от институции, за които се счита, че имат втора степен кредитно качество по правилата за рисково претегляне на експозициите към институциите, изложени в членове 78 - 83 от Директива 2006/48/ЕО и които подлежат на надзорна и регулаторна уредба, съпоставима с тази по настоящата директива.

Начинът, по който се оценяват дълговите инструменти, подлежи на щателна проверка от страна на компетентните органи, които отменят преценката на институцията, ако те считат, че въпросните инструменти са изложени на прекалено висока степен на специфичен риск, за да бъдат признати за квалифицирани позиции.

16. Компетентните органи изискват от институцията да прилага максималното тегло по таблица 1 към параграф 14 към инструменти, които показват завишен риск поради недостатъчна платежоспособност на емитента.

Общ риск

а) Падежен подход

17. Процедурата по изчисление на капиталовите изисквания за покриване на общия риск включва два основни етапа. Първо, всички позиции се претеглят в съответствие с падежа (съгласно обяснението в параграф 18), за да се изчисли размерът на капитала, необходим за покритието им. Второ, капиталовите изисквания могат да бъдат намалени, когато една претеглена позиция се държи заедно с противоположна позиция в рамките на същия падежен интервал. Намаление на изискването се допуска също така, когато противоположно претеглените позиции спадат към различни падежни интервали, като размерът на това намаление зависи едновременно от това, дали двете позиции се числят към еднаква зона или не, както и от конкретните зони, към които се числят. Съществуват общо три зони (групи падежни интервали).

18. Институцията поставя нетните си позиции в съответните падежни интервали в колона 2 или 3, според случая, в таблица 2 на параграф 20. Тя прави това на база на остатъчния срок до падежа в случаите на инструменти с фиксиран лихвен процент и на база на срока до следващо фиксиране на лихвения процент в случай на инструменти, по които лихвеният процент се променя преди окончателния падеж. Тя също така прави разграничение между дългови инструменти с лихвен купон от 3% или повече, и тези с купон под 3%, като по този начин ги включва в колона 2 или колона 3 на таблица 2. След това тя умножава всяка от позициите с теглото за съответния падежен интервал, посочено в колона 4 на таблица 2.

19. След това тя изчислява сумата от претеглените дълги позиции и сумата от претеглените къси позиции във всеки падежен интервал. Размерът на претеглените дълги позиции, който се компенсира от размера на претеглените къси позиции в даден падежен интервал, представлява съчетаната претеглена позиция в този падежен интервал, докато остатъчните дълги или къси позиции съставляват несъчетаната претеглена позиция за същия падежен интервал. След това се изчислява общия размер на съчетаните претеглени позиции във всички падежни интервали.

20. Институцията изчислява общите суми на несъчетаните претеглени дълги позиции за интервалите, включени във всяка от зоните в таблица 2, за да получи несъчетаната претеглена дълга позиция за всяка зона. По същия начин сумата от несъчетаните претеглени къси позиции за всеки интервал в конкретна зона се сумира, за да се изчисли несъчетаната претеглена къса позиция за тази зона. Частта от несъчетаната претеглена дълга позиция за дадена зона, която се съгласува с несъчетаната претеглена къса позиция за същата зона, е съчетаната претеглена позиция за тази зона. Частта от несъчетаната претеглена дълга или несъчетаната претеглена къса позиция за зона, която не може да се съгласува по този начин, представлява несъчетаната претеглена позиция за тази зона.

Таблица 2

Зона	Падежен интервал	Тегло (в %)	Предполагаема промяна на
------	------------------	----------------	-----------------------------

	Купон от 3 % или повече	Купон от 3 % или повече		лихвата (в %)
Едно	$0 \leq 1$ месец	$0 \leq 1$ месец	0,00	—
	$> 1 \leq 3$ месеца	$> 1 \leq 3$ месеца	0,20	1,00
	$> 3 \leq 6$ месеца	$> 3 \leq 6$ месеца	0,40	1,00
	$> 6 \leq 12$ месеца	$> 6 \leq 12$ месеца	0,70	1,00
Две	$> 1 \leq 2$ години	$> 1,0 \leq 1,9$ години	1,25	0,90
	$> 2 \leq 3$ години	$> 1,9 \leq 2,8$ години	1,75	0,80
	$> 3 \leq 4$ години	$> 2,8 \leq 3,6$ години	2,25	0,75
Три	$> 4 \leq 5$ години	$> 3,6 \leq 4,3$ години	2,75	0,75
	$> 5 \leq 7$ години	$> 4,3 \leq 5,7$ години	3,25	0,70
	$> 7 \leq 10$ години	$> 5,7 \leq 7,3$ години	3,75	0,65
	$> 10 \leq 15$ години	$> 7,3 \leq 9,3$ години	4,50	0,60
	$> 15 \leq 20$ години	$> 9,3 \leq 10,6$ години	5,25	0,60
	> 20 години	$> 10,6 \leq 12,0$ години	6,00	0,60
		$> 12,0 \leq 20,0$ години	8,00	0,60
		> 20 години	12,50	0,60

21. След това се изчислява размерът на несъчетаната претеглена дълга (къса) позиция в зона едно, която се съгласува с несъчетаната претеглена къса (дълга) позиция в зона две. Резултатът се отнася към параграф 25 като съчетаната претеглена позиция между зона едно и зона две. Същото изчисление се прави за оставащата част от несъчетаната претеглена дълга (къса) позиция в зона две и несъчетаната претеглена дълга (къса) позиция в зона три, за да се изчисли съчетаната претеглена позиция между зона две и зона три.

22. Ако пожелае, институцията може да обърне реда на изчисление в параграф 19, за да изчисли съчетаната претеглена позиция между зона две и зона три, преди да изчисли тази между зона едно и зона две.

23. Останалата част от несъчетаната претеглена позиция в зона едно след това се съчетава с това, което е останало в зона три след съчетаването ѝ със зона две, за да се получи съчетаната претеглена позиция между зона едно и зона три.

24. Остатъчните позиции след трите отделни изчисления на съчетани позиции в параграфи 20, 21 и 22 се сумират.

25. Капиталовото изискване на институцията се изчислява като сумата от:

- а) 10% от сумата от съчетаните претеглени позиции във всички падежни интервали;
- б) 40% от съчетаната претеглена позиция в зона едно;
- в) 30% от съчетаната претеглена позиция в зона две;
- г) 30% от съчетаната претеглена позиция в зона три;
- д) 40% от съчетаната претеглена позиция между зона едно и зона две и между зона две и зона три (вж. параграф 21);
- е) 150% от съчетаната претеглена позиция между зона едно и зона три; и
- ж) 100% от остатъчните несъчетани претеглени позиции.

б) Дюрационен подход

26. Компетентните органи в държава-членка могат да разрешат на всички институции или на някои от тях да използват система за изчисление на капиталовото изискване за общия риск по търгуваните дългови инструменти въз основа на дюрацията им, вместо да приложат системата, описана в параграфи 17 - 25, при условие че съответната институция извършва това последователно.

27. При системата по параграф 26 институцията взема пазарната стойност на всеки дългов инструмент с фиксиран лихвен процент, и на тази основа изчислява доходността му до падежа, която представлява вътрешния дисконтиращ процент за този инструмент. В случаите на инструменти с плаващ лихвен процент институцията взема пазарната стойност на всеки инструмент и оттам изчислява доходността му, като допуска, че главницата е дължима при следващата промяна на лихвения процент.

28. Институцията след това изчислява модифицираната дюрация на всеки дългов инструмент на основата на следната формула:

модифицирана дюрация = ((дюрация (D))/(1 + r)), където:

$$D = ((\sum_{t=1}^M (t C_t / ((1+r)^t))) / (\sum_{t=1}^M (C_t / ((1+r)^t))))$$

където:

R = доходност до падежа (виж параграф 25),

C_t = паричен поток в момент t,

M = общ падеж (виж параграф 25).

29. Институцията след това разпределя всеки дългов инструмент към съответната зона в таблица 3. Тя прави това въз основа на модифицираната дюрация за всеки инструмент.

Таблица 3

Зона	Модифицирана дюрация (в години)	Предполагаема промяна на лихвата (в %)
Едно	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Две	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Три	$> 3,6$	0,7

30. Институцията след това изчислява позицията, претеглена на база на дюрация за всеки инструмент, като умножава пазарната ѝ стойност по модифицираната дюрация и по предполагаемата промяна на лихвения процент за инструмент с тази конкретна модифицирана дюрация (вж. колона 3 на таблица 3).

31. Институцията изчислява дългите и късите си позиции, претеглени на база на дюрация, в рамките на всяка зона. Размерът на дългите позиции, които са съчетани с късите позиции в рамките на всяка зона, представлява съчетаната позиция, претеглена на база на дюрация, за тази зона.

След това институцията изчислява несъчетаните позиции, претеглени на база на дюрация, за всяка зона. След това тя изпълнява процедурите, предвидени за несъчетани претеглени позиции в параграфи 21 - 24.

30. Капиталовото изискване за институцията след това се изчислява като сумата от:

- а) 2% от съчетаната, претеглена на база на дюрация позиция за всяка зона;
- б) 40% от съчетаните, претеглени на база на дюрация позиции между зони едно и две и между зони две и три;
- в) 150% от съчетаната, претеглена на база на дюрация позиция между зони едно и три;
- г) 100% от остатъчните несъчетани, претеглени на база на дюрация позиции.

КАПИТАЛОВИ ИНСТРУМЕНТИ

33. Институцията сумира всички свои нетни дълги позиции и всички нетни къси позиции в съответствие с параграф 1. Сумата от двете числа представлява общата ѝ брутна позиция. Разликата между тях представлява общата ѝ нетна позиция.

Специфичен риск

34. Институцията сумира всички свои нетни дълги позиции и всички нетни къси позиции в съответствие с параграф 1. Тя умножава общата си брутна позиция по 4%, за да изчисли капиталовото си изискване срещу специфичен риск.

35. Чрез дерогация от параграф 34, компетентните органи могат да разрешат капиталовото изискване за покриване на специфичен риск да бъде 2%, а не 4%, за тези портфейли от капиталови инструменти, които институцията държи и които отговарят на следните условия:

а) капиталовите инструменти не са на емитенти, които са емитирали търгувани дългови инструменти, които понастоящем имат 8% или 12 % изискване съгласно таблица 1, параграф 14 или такива които имат по-ниско изискване, единствено понеже са гарантирани или обезпечени;

б) капиталовите инструменти трябва да се разглеждат като високо ликвидни от компетентните органи в съответствие с обективни критерии; и

в) нито една отделна позиция не трябва да съставлява повече от 5% от стойността на целия портфейл от капиталови инструменти на институцията.

За целите на буква в), компетентните органи и могат да разрешат индивидуални позиции, чиято стойност е до 10%, при условие че общо тези позиции не превишават 50% от портфейла;

Общ риск

36. Капиталовото изискване за покриване на общия риск е общата нетна позиция на институцията, умножена по 8%.

Фючърси върху борсови индекси

37. Фючърси върху борсови индекси, делта претеглените еквиваленти на опциите при фючърсите върху борсови индекси и борсови индекси, събирателно наричани “фючърси върху борсови индекси”, могат да бъдат разбити до позиции за всяка от съставлящите ги капиталови инструменти. Тези позиции могат да бъдат разглеждани като базисни позиции по съответните капиталови инструменти; и те могат с одобрението на компетентните органи да бъдат нетирани срещу противоположни позиции по базисните капиталови инструменти.

38. Компетентните органи следва да се убедят, че всяка институция, която е нетирала позициите по един или повече от капиталовите инструменти, съставляващи фючърс върху борсови индекси, срещу една или повече позиции по самия фючърс върху борсови индекси, разполага с достатъчен капитал за покриване на риска от загуби, породен от стойности на фючърса, които не се движат в пълно съответствие със стойността на съставлящите го капиталови инструменти; те следва да правят това и когато една институция държи противоположни позиции по фючърси върху индекси на капиталови инструменти, които не са идентични било то по отношение на техния падеж, или по отношение на състава им, или и по отношение на двете.

39. Чрез дерогация от параграфи 37 и 38, фючърсите върху борсови индекси, които се търгуват на борса и които по преценката на компетентните органи представляват широко диверсифицирани индекси, пораждат капиталово изискване срещу общ риск от 8%, но не и капиталово изискване срещу специфичен риск. Такива фючърси върху борсови индекси се включват при изчисление на общата нетна позиция по параграф 33, но не се включват при изчисление на общата брутна позиция в същия параграф.

40. Ако един фючърс върху борсови индекси не е разбит по базисните си позиции, той се разглежда като отделен капиталов инструмент. Въпреки това, специфичният риск по такъв отделен капиталов инструмент може да не се взема под внимание, ако съответният фючърс се търгува на борсата и по преценката на компетентните органи представлява широко диверсифициран индекс.

ПОЕМАНЕ НА ЕМИСИЯ

41. В случаите на поемане на емисия на дългови и капиталови инструменти или акции компетентните органи могат да разрешат дадена институция да използва следната процедура при изчисление на капиталовите си изисквания. Първо, тя изчислява нетните си позиции чрез приспадане на поетите позиции, които са заявени или препоеети от трети страни въз основа на официални споразумения; второ, тя намалява нетните позиции със следните редуциращи коефициенти:

Таблица 4

нулев работен ден:	100 %
първи работен ден:	90 %
втори и трети работен ден:	75 %
четвърти работен ден:	50 %
пети работен ден:	25 %
след пети работен ден 5:	0 %.

За „нулев работен ден” се счита работният ден, в който институцията поема безусловно задължение да приеме определено количество ценни книжа по договорена цена.

Трето: тя изчислява капиталовите си изисквания като използва редуцираните поети позиции.

Компетентните органи следят институцията да държи достатъчен капитал срещу риска от загуба, съществуващ между времето на първоначалното поемане на задължението и първия работен ден.

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА СПЕЦИФИЧЕН РИСК НА ПОЗИЦИИ В ТЪРГОВСКИ ПОРТФЕЙЛ, ХЕДЖИРАНИ С КРЕДИТНИ ДЕРИВАТИ

42. Защита, осигурена с кредитни деривати, се признава в съответствие с принципите, изложени в параграфи 43 -46.

43. Пълно признаване на защита може да се осъществи, когато стойностите на двете рамена на позицията се изменят винаги в противоположни посоки и в приблизително един и същи размер. Такъв е случаят, когато:

- а) двете рамена на позицията се състоят от напълно идентични инструменти; или
- б) дългата пряка позиция е хеджирана със суап за обща доходност (или обратно) и има съвпадение между съответното задължение и базисната експозиция (т.е. пряката позиция). Падежът на суапа може да се различава от този на базисната експозиция.

В тези случаи капиталови изисквания за специфичен риск не се прилагат за която и да е страна на позицията.

44. Приспадане на 80% от специфичния риск може да се приложи, когато стойността на двете раменасе изменят винаги в противоположна посока и когато има съвпадение, що се отнася до референтното задължение, на падежите на референтното задължение и на кредитния дериват, както и на валутата на базисната експозиция и референтното задължение. Освен това, основните характеристики на договора за кредитния дериват не трябва да водят до колебания в цената му, които съществено се различават от ценовите колебания на пряката позиция. В случай че сделката прехвърля риск, приспадането на 80% от специфичния риск ще се приложи към страната на сделката с по-високо капиталово изискване, като изискванията за специфичния риск на другата страна са нулеви.

45. Частично признаване може да се осъществи, когато двете страни по сделката обикновено се изменят в противоположни посоки. Такъв е случаят, когато:

- а) позицията попада в обхвата на параграф 43, буква б), но липсва съвпадение между референтното задължение и базисната експозиция. Въпреки това, позициите отговарят на следните изисквания:
 - i) референтното задължение е със същия или по-нисък ранг спрямо базисното задължение;
 - ii) базисното и референтното задължение имат един и същ длъжник, като имат приложими клаузи за едновременно неизпълнение или предсрочно погасяване.

б) позицията попада в обхвата на параграф 43, буква а) или на параграф 44, но има валутно или падежно несъответствие между кредитната защита и базисния актив (валутните несъответствия трябва да се включат в обичайното отчитане на валутния риск по приложение III); или

в) позицията попада в обхвата на параграф 44, но е налице несъответствие в активите между пряката позиция и кредитния дериват, но базисният актив е включен в задълженията за доставка в документацията на кредитния дериват.

Във всеки един от тези случаи, вместо да се начисляват капиталови изисквания за специфичен риск за всяка от страните по сделката, се прилага само по-високото от двете капиталови изисквания.

46. За случаите неуредени в параграфи 43 - 45, капиталовото изискване за специфичен риск се прилага за двете страни на позициите.

Капиталови изисквания за КИС в търговския портфейл

47. Капиталовите изисквания за позициите в КИС, които отговарят на условията по член 11 за капиталово третиране по реда на търговския портфейл, се изчисляват в съответствие с методите, изложени в параграфи 48 - 56.

48. При спазването на другите разпоредби в настоящия раздел, позициите в КИС подлежат на капиталово изискване за позиционен риск (специфичен и общ) от 32%. При спазването на параграф 2.1 от приложение III или на параграф 12 от приложение V (стоков риск), включително алинея 4 от параграф 2.1 от приложение III, когато се използва модифицираното третиране на позициите в злато, изложено в същите параграфи, към позициите в КИС се прилагат капиталови изисквания за позиционен риск (общ и специфичен) и валутен риск не по-големи от 40%.

49. Институциите могат да определят капиталови изисквания за позиции в КИС, които отговарят на условията, посочени в параграф 51, по методите, посочени в параграфи 53 - 56.

50. Освен ако е предвидено друго, не се разрешава нетиране между базисните инвестиции на КИС и другите позиции, притежавани от институцията.

ОБЩИ КРИТЕРИИ

51. Общите критерии за допустимост на използването на методите по параграфи 53 – 56 за КИС, емитирани от дружества, които са под надзор или са учредени в Общността, са следните:

а) проспектът или равностойният документ съдържа:

i) категориите активи, в които на КИС е разрешено да инвестират;

ii) ако се прилагат лимити на инвестиране - относителните лимити и методологията за изчислението им;

iii) ако е разрешен ливъридж - максималното равнище на ливъридж; и

iv) ако е разрешено инвестиране в извънборсови дериватни инструменти или репо сделки - политиката за ограничаване на риска от контрагента, възникващ от тези сделки.

б) стопанската дейност на КИС се докладва се отчита на шест месеца и годишно, с цел оценяване на активите, пасивите, приходите и дейността през съответния отчетен период;

в) дяловете/акциите на КИС подлежат на обратно изкупуване срещу продажба на активите на предприятието на ежедневна база, по искане на държателя на дялове/акции;

г) инвестициите в КИС са отделени от активите на управляващото дружество на КИС; и

д) налице е адекватна оценка на риска на КИС от страна на инвестиращата институция.

52. КИС от трета страна може да бъде признато, ако са изпълнени изискванията по параграф 51, букви а) – д), като това подлежи на одобрение от компетентния орган за надзор над институцията.

СПЕЦИФИЧНИ МЕТОДИ

53. Когато институцията е осведомена за базисните инвестиции на КИС на ежедневна база, институцията може да използва тези базисни инвестиции при изчисление на капиталовите изисквания за позиционен риск (общ и специфичен) в съответствие с методите, предвидени в настоящото приложение, или ако е било дадено разрешение, в съответствие с методите, предвидени в приложение V. В съответствие с този подход, позициите в КИС се третираят като позиции в базисните инвестиции на КИС. Допустимо е нетиране между позициите в базисните инструменти на КИС и другите позиции, притежавани от институцията, доколкото институцията притежава достатъчно количество дялове, така че да е възможна двупосочна размяна срещу базисните инвестиции.

54. Институциите могат да изчисляват капиталовите си изисквания за позиционен риск (общ и специфичен) за позиции в КИС в съответствие с методите, изложени в настоящото приложение, или, ако е било дадено разрешение, в съответствие с методите, изложени в приложение V, за позиции, заети поради необходимост от копиране на състава и доходността на външно създаден индекс или съвкупност от капиталови или дългови инструменти по буква а), ако са изпълнени следните условия:

а) целта на инвестиционните ограничения на КИС е да копира състава и доходността на външно създадения индекс или съвкупността от капиталови или дългови инструменти; и

б) корелационният коефициент между дневните колебания в цените на КИС и индекса или съвкупността от капиталови или дългови инструменти е не по-малък от 0,9 за период от шест месеца. „Корелационен коефициент” в този контекст означава корелационният коефициент между ежедневната печалба на КИС и индекса или съвкупността от капиталови или дългови инструменти, които той проследява.

55. Когато институцията не е осведомена за базисните инвестиции на КИС на ежедневна база, тя може да изчислява капиталовите изисквания за позиционен риск (общ и специфичен) в съответствие с методите, изложени в настоящото приложение, ако са изпълнени следните условия:

а) допуска се, че КИС първо инвестира в максимален размер според неговите инвестиционни ограничения в класове активи с най-високото капиталово изискване за позиционен риск (общ и специфичен), а последващите си инвестиции извършва в низходящ ред до достигане на максималния общ лимит за инвестиране. Позицията в КИС се третира като пряко притежание на тази позиция;

б) институциите отчитат максималната косвена експозиция, която биха могли да достигнат при заемане на (мултипликативни) позиции чрез ливъридж чрез КИС при изчисление на своето капиталово изискване за позиционен риск, като увеличават пропорционално позицията в КИС до максималната експозиция към базисните инвестиционни позиции според неговите инвестиционни ограничения; и

в) ако капиталовото изискване за позиционен риск (общ и специфичен) по този параграф превишава посоченото в параграф 48, капиталовото изискване се ограничава до това равнище.

56. Институциите могат да предоставят на трета страна изчислението и отчитането на капиталовите изисквания за позиционен риск (общ и специфичен) за позиции в КИС по параграфи 53 и 55 в съответствие с методите, установени в тази глава, при условие че точността на изчисленията и тяхното отчитане е надлежно гарантирано.

ПРИЛОЖЕНИЕ II
ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА СЕТЪЛМЕНТ РИСК И
КРЕДИТЕН РИСК НА КОНТРАГЕНТА

СЕТЪЛМЕНТ РИСК/РИСК ПРИ ДОСТАВКА

1. В случаи на сделки за дълговите или капиталовите инструменти, чуждестранна валута или стока (с изключение на споразуменията за прави или обратни репо сделки, предоставяне/получаване в заем на ценни книжа), които са останали неуредени след датата за доставка, институцията трябва да изчисли ценовата разлика, на която тя е изложена. Това е разликата между договорената цена на сетълмент за съответния дългов или капиталов инструмент, чуждестранна валута или стока и неговата пазарна стойност, когато разликата може да доведе до загуба за институцията. Тя трябва да умножи тази разлика по съответния коефициент от колона А на таблица 1, за да изчисли капиталовото си изискване.

Таблица 1

Брой работни дни след датата на сетълмента	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 или повече	100

СВОБОДНИ ДОСТАВКИ

2. Институцията е длъжна да заделя собствен капитал, съгласно таблица 2, в случаите когато:

а) тя е платила за ценни книжа, чуждестранна валута или стоки, преди да ги получи, или е предоставила ценни книжа, чуждестранна валута или стоки, преди да ѝ бъде платено за тях; и

б) в случай на трансгранични сделки е изминал един или повече дни от извършване на плащането или доставката.

Таблица 2

Капиталово третиране за свободни доставки

Вид на сделката	До първото договорно плащане или доставка по рамо	От първото договорно плащане или доставка по рамо до 4 дни след второто договорно плащане или доставка по рамо	От 5 работни дни след второто договорно плащане или доставка по рамо до приключването на сделката
Свободна доставка	Няма капиталово	Третира се като експозиция	Собственият капитал се намалява с прехвърлената стойност и текущата

	изискване		положителна експозиция
--	-----------	--	------------------------

3. При прилагането на рискови тегла към експозиции за свободни доставки, третиращи съгласно колона 3 на таблица 2, институциите, прилагащи подхода, изложен в членове 84 – 89 от Директива 2006/48/ЕО, могат да даде оценка на вероятността от неизпълнение от контрагента, към който те нямат друга експозиция извън търговския портфейл, като използват неговия външен рейтинг. Институции, които използват собствени оценки за загуба при неизпълнение (LGD), могат да приложат към свободните доставки, третиращи съгласно колона 3 на таблица 2, стойността за параметъра LGD, посочена в параграф 8 от част 2 на приложение VII към Директива 2006/48/ЕО, при условие че те правят това по отношение на всички подобни експозиции. Алтернативно, институциите, които се възползват от подхода, изложен в членове 84 – 89 от Директива 2006/48/ЕО, могат да приложат рисковите тегла, посочени в членове 78 - 83 от същата директива, при условие че те ги прилагат по отношение на всички подобни експозиции или могат да приложат 100% рисково тегло за всички подобни експозиции.

Ако размерът на положителните експозиции, произтичащи от сделки по свободни доставки, е несъществен, институциите могат да приложат рисково тегло от 100% за тези експозиции.

4. В случай на пълен срив в системата за сетълмент или клиринг, компетентните органи могат да спрат временно прилагането на капиталови изисквания, изчислявани съгласно параграфи 1 и 2, до нормализиране на положението. В този случай неприключването на сделката от страна на контрагента не се счита за неизпълнение за целите на кредитния риск.

КРЕДИТЕН РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА (КРК)

5. От институцията се изисква да поддържа собствен капитал срещу КРК, възникващ от експозиции, свързани с:

- а) извънборсови дериватни инструменти и кредитни деривати;
- б) репо сделки, обратни репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, включени в търговския портфейл;
- в) маржин заемни сделки на ценни книжа или стоки;
- г) сделки с удължен сетълмент;

6. При спазване на разпоредбите на параграфи 7 – 10, стойността на експозиция и рисково-претегления размер на експозиция за тези експозиции се изчисляват в съответствие с разпоредбите на раздел 3 от глава 2 на дял V от Директива 2006/48/ЕО, като позоваванията на „кредитни институции“ в същия раздел се считат за позовавания на „институции“; позоваванията на „кредитни институции – майки“ се считат за позовавания на „институции – майки“, а съпътстващите понятия се тълкуват аналогично.

7. За целите на параграф 6:

Приложение IV към Директива 2006/48/ЕО се счита за изменено, като се включва параграф 8 от раздел В на приложение I към Директива/39/ЕО;

Приложение III към Директива 2006/48/ЕО се счита за изменено, като след бележките под линия на таблица 1 се добави следният текст:

„За получаване на стойността на потенциална бъдеща кредитна експозиция в случай на кредитните деривати суап за обща доходност и суап за кредитно неизпълнение, номиналната стойност на инструмента се умножава със следните проценти:

- когато референтното задължение е такова, че ако породя пряка експозиция на институцията, то би представлявало квалифицирана позиция за целите на приложение I: 5 %; и

- когато референтното задължение е такова, че ако породя пряка експозиция на институцията, то не би представлявало квалифицирана позиция за целите на приложение I: 10 %.

Независимо от това, в случай на суап за кредитно неизпълнение, на институцията, чиято експозиция, възникваща от суапа, представлява дълга позиция в базисния инструмент, се разрешава да използва коефициент от 0 % за потенциална бъдеща кредитна експозиция, освен ако суапът за кредитно неизпълнение не съдържа клауза за анулиране при несъстоятелност на дружеството, чиято експозиция, възникваща от суапа, представлява къса позиция в базисния инструмент, дори и когато базисният инструмент не е изпаднал в неизпълнение.”

Когато кредитен дериват осигурява защита за „n-то неизпълнение” сред няколко базисни задължения, процентният коефициент, предписан по-горе, който следва да бъде приложен, се определя от задължението с n-тото най-ниско кредитно качество, определено от това, дали ако е възникнало за институцията, то би представлявало квалифицирана позиция за целите на приложение I.

8. За целите на параграф 6, при изчислението на рисково-претегления размер на експозиция не се разрешава използването на опростения метод за финансово обезпечение, изложен в параграфи 24 – 29 от част 3 на приложение VIII към Директива 2006/48/ЕО, за признаване на ефекта на финансовото обезпечение.

9. За целите на параграф 6, в случай на репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, които са включени в търговския портфейл, всички финансови инструменти или стоки, които отговарят на изискванията за включване в търговския портфейл, могат да бъдат признати за допустимо обезпечение. При експозиции в резултат на извънборсови дериватни инструменти, включени в търговския портфейл, стоките, които отговарят на изискванията за включване в търговския портфейл, също могат да бъдат признати за допустимо обезпечение. За целите на изчислението на корекциите за променливост, когато финансовите инструменти или стоки не са допустими по приложение VIII към Директива 2006/48/ЕО и са предмет на заем, продадени или предоставени, или са взети в заем, купени или получени като обезпечение или под друга форма, а институцията използва надзорни корекции за променливост по част 3 от приложение VIII към

Директива 2006/48/ЕО, такива инструменти и стоки се третираат като капиталови инструменти, търгувани на призната борса, но невключени в основен индекс.

Когато институциите използват подхода „собствени оценки на корекции за променливост” по част 3 от приложение VIII към Директива 2006/48/ЕО по отношение на финансовите инструменти или стоките, които не са допустими по приложение VIII към същата директива, корекциите за променливост се изчисляват поотделно за всяка позиция. Когато институциите използват „вътрешно-рейтингов подход”, описан в част 3 от приложение VIII към Директива 2006/48/ЕО, те могат да приложат този подход и за търговския портфейл.

10. За целите на параграф 6, във връзка с признаването на рамкови споразумения за нетиране отнасящи се до репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовия пазар, нетирането между позиции в търговския портфейл и други позиции се признава, само ако нетираните сделки отговарят на следните условия:

а) всички сделки се оценяват ежедневно по пазарни цени; и

б) всички позиции, получени в заем, закупени или получени в резултат на сделките посочени по-горе могат да бъдат признати за допустимо обезпечение съгласно дял V, глава 2, раздел 3, подраздел 3 от Директива 2006/48/ЕО глава дванадесет, раздел III, като не се прилагат разпоредбите на параграф 9 от настоящото приложение.

11. Когато кредитен дериват, включен в търговския портфейл, съставлява част от вътрешно хеджиране и кредитната защита е призната по Директива 2006/48/ЕО, се приема, че не съществува риск на контрагента, произтичащ от позицията в този кредитен дериват.

12. Капиталовите изисквания са 8% от общия рисково-претеглен размер на експозицията.

ПРИЛОЖЕНИЕ III
ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВАЛУТЕН РИСК

1. Ако сумата на общата нетна валутна позиция на институцията и нетната ѝ позиция в злато, изчислена в съответствие с процедурата, изложена в параграф 2, надвишава 2% от общия ѝ собствен капитал, тя умножава сумата на нетната си валутна позиция и нетната си позиция в злато по 8%, за да изчисли изискването си за собствен капитал за покриване на валутния риск.

2. За капиталовите изисквания за валутен риск се използва се двуетапно изчисление.

2.1. Първо, изчислява се нетната открита позиция на институцията във всяка валута (включително отчетната валута) и в злато.

Тази нетна открита позиция се състои от сума от следните елементи (положителни или отрицателни):

а) нетната спот позиция (т.е. всички активи минус всички пасиви, включително начислената лихва, в съответната валута или, за златото - нетната спот позиция в злато);

б) нетната форуърдна позиция (т.е. всички суми, които трябва да бъдат получени, минус всички суми, които трябва да бъдат платени по форуърдни валутни сделки и форуърдни сделки за злато, включително валутни фючърси и фючърси върху злато, и главницата по валутни суапове, които не са включени в спот позицията);

в) неотменяеми гаранции (и подобни инструменти), които със сигурност ще станат изискуеми и най-вероятно са неотменяеми;

г) нетни бъдещи приходи/разходи, които още не са начислени, но вече са напълно хеджирани (по преценка на отчетната институция и с предварителното съгласие на компетентните органи, тук могат да бъдат включени нетни бъдещи приходи/разходи, които все още не са вписани в счетоводните регистри, но вече са напълно хеджирани с форуърдни валутни сделки). Тази преценка следва да се извършва последователно;

д) нетната делта (или основаната на делта) равностойност на целия регистър на валутните опции и опциите върху злато; и

е) пазарната стойност на други опции (т.е. които не са върху валута или в злато).

Всички позиции, които институцията съзнателно поема за хеджиране срещу неблагоприятния ефект от валутния курс върху коефициента ѝ на капиталова адекватност, могат да бъдат изключени от изчислението на нетните открити валутни позиции. Тези позиции трябва да бъдат с нетърговски или структурен характер, а за изключването им и за всяка промяна в условията на изключването им се изисква съгласието на компетентните органи. Същото третиране и при спазване на същите условия, както посочените по-горе, може да се прилага за позициите, които институцията има и които са свързани с позиции, които вече са приспаднати при изчислението на собствения капитал.

За целите на изчислението по параграф 1 по отношение на КИС, се вземат предвид действителните валутни позиции на КИС. Институциите могат да използват отчитане на трета страна за валутните позиции на КИС, когато точността на тези отчети е надлежно подсигурана. Ако институцията не разполага с достатъчна информация за валутните позиции на КИС, се приема, че КИС са инвестирали в максимално допустимата степен по инвестиционните си ограничения в чуждестранни валути и институциите при изчисление на своите капиталови изисквания за валутен риск за своите позиции в търговския портфейл вземат предвид максималната косвена експозиция, която те биха могли да достигнат посредством позиции чрез ливъридж в КИС. Това се извършва чрез пропорционално увеличаване на позицията в КИС до максимално възможната експозиция към базисните инвестиции съгласно инвестиционните ограничения. Синтетичната позиция на КИС във валутни инструменти се третира като отделна валута, подобно на третирането на инвестициите в злато със следната разлика: ако насоката на инвестициите на КИС е известна, общата дълга позиция може да бъде добавена към общата дълга открита валутна позиция, а общата къса позиция може да бъде добавена към общата къса открита валутна позиция. Преди изчислението не се допуска нетиране между такива позиции.

Компетентните органи могат да преценят дали да разрешат на институциите да използват настояща нетна стойност за изчисление на нетната открита позиция във всяка валута и в злато.

2.2. Второ, нетните къси и дълги позиции във всяка валута, различна от отчетната валута, и нетната дълга или къса позиция в злато се конвертират по спот курсовете в отчетната валута. След това те се сумират поотделно, за да формират съответно общите нетните къси позиции и общите нетните дълги позиции. По-голямата от двете общи суми представлява общата нетна валутна позиция на институцията.

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 и преди осъществяването на по-нататъшна координация, компетентните органи могат да задължат или разрешат на институциите да използват следните процедури за целите на настоящото приложение.

3.1. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да предвидят по-ниски капиталови изисквания срещу позиции в силно корелирани валути, вместо тези, които биха се получили от прилагането на параграфи 1 и 4 към тях. Компетентните органи могат да сметат двойка валути за силно корелирани, само ако възможната загуба, изчислена на база на ежедневните данни за валутния курс за предходните три или пет години - при еднакви и противоположни позиции в тези валути през следващите 10 работни дни, е 4% или по-малко от стойността на конкретната съчетана позиция (оценена в отчетната валута) при вероятност поне 99%, когато се използва тригодишен период на наблюдение, или 95%, когато се използва петгодишен период на наблюдение. Изискването за собствен капитал по съчетаната позиция при две силно корелирани валути е 4%, умножено по стойността на съчетаната позиция. Капиталовото изискване по несъчетаните позиции в силно корелирани валути, и за всички позиции в други валути е 8%, умножено по по-високата стойност измежду сумата от нетните къси или сумата на нетните дълги позиции в тези валути след отстраняване на съчетаните позиции по силно корелираните валути.

3.2. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да не включват позициите във всяка валута, която се подчинява на задължително от правна гледна точка междуправителствено споразумение за ограничаване на колебанията на тази валута по отношение на другите валути, включени в същото споразумение, по който и да е от методите, описани в параграф 1, 2 и 3.1, използван от тях. Институциите изчисляват съчетаните си позиции по тези валути и прилагат към тях капиталово изискване, което е не по-малко от половината от максимално допустимото колебание, определено в съответното междуправителствено споразумение по отношение на съответните валути. Несъчетаните позиции в тези валути се третира по същия начин както и при другите валути.

Чрез дерогация от параграф 1, компетентните органи могат да разрешат капиталовото изискване по съчетаните позиции във валутите на държавите-членки, участващи във втория етап на икономическия и валутен съюз, да бъде 1,6%, умножено по стойността на такива съчетани позиции.

4. Нетните позиции в съставните валути могат да бъдат разбити до валутите, които ги съставляват, в съответствие с действащите квоти.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV
ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА СТОКОВ РИСК

1. Всяка позиция в стоки или стокови деривати се изразява посредством стандартна мерна единица. Спот цената за всяка стока се изразява в отчетната валута.
2. Счита се, че позициите в злато или деривати на злато подлежат на валутен риск, и с цел изчисление на пазарния риск те се третираят съгласно разпоредбите на приложение III или приложение V, в зависимост от случая.
3. За целите на настоящото приложение, позициите, които са чисто финансиране на стоки, могат да бъдат изключени само от изчислението на стоковия риск.
4. Лихвените и валутни рискове, които не са предмет на други разпоредби на настоящото приложение, се включват в изчислението на общия риск за търгуваните дългови инструменти и в изчислението на валутния риск.
5. Когато късата позиция става изискуема преди дългата позиция, институциите се осигуряват и срещу риска от недостиг на ликвидност, който може да съществува на някои пазари.
6. За целите на параграф 19, превишението на дългите (късите) позиции на институцията над късите (дългите) ѝ позиции в една и съща стока и идентични стокови фючърси, опции и варианти е нейната нетна позиция във всяка стока.

Компетентните органи разрешават позициите в дериватни инструменти да бъдат третирани, съгласно предвиденото в параграфи 8, 9 и 10, като позиции в базисната стока.

7. Компетентните органи могат да разглеждат следните позиции като позиции в една и съща стока:

- а) позициите в различни подкатегории стоки, в случай че стоките от подкатегориите могат да се доставят една срещу друга,
- б) позициите в подобни стоки, ако те са близки заместители, и ако може ясно да се установи корелация най-малко от 0,9% между ценовите промени в продължение на най-малко една година.

Конкретни инструменти

8. Стоковите фючърси и форуърдни ангажименти за покупка или продажба на отделни стоки се включват в системата за измерване като условни суми, изразени в стандартната мерна единица, и им се определя падеж според тяхната дата на падеж.

Компетентните органи могат да разрешат капиталовото изискване за търгуван на борса фючърс да е равно на изисквания от борсата маржин, ако са напълно сигурни, че той осигурява точна мярка на риска, свързан с фючърса, и че е равен поне на капиталовото изискване за фючърс, което би се получило при изчисление по метода, посочен в

останалата част на настоящото приложение, или по метода на вътрешните модели, описан в приложение V.

Компетентните органи могат също така да разрешават капиталовите изисквания за извънборсови стокови деривати от посочения в настоящия параграф вид, подлежащи на клиринг от призната от тях клирингова къща, да е равен на маржина, изискван от клиринговата къща, ако те са напълно сигурни, че той осигурява точна мярка за риска, свързан с дериватния договор, и че е равен поне на капиталовите изисквания за въпросния договор, които биха се получили при изчисление по метода, посочен в останалата част на настоящото приложение, или по метода на вътрешните модели, описан в приложение V.

9. Стоковите суапове, при които едното рамо на сделката е по фиксирана цена, а другото – по текущата пазарна цена, се третират чрез прилагане на подхода на падежната стълбца, съгласно изложеното в параграфи 13 – 18, като поредица от позиции, равни на условната сума по договора, като всяка позиция съответства на едно от плащанията по суапа и е вместена в падежната стълбца, изложена в таблица 1 в параграф 13. Позициите са дълги позиции, ако институцията плаща по фиксирана цена и получава по плаваща цена, и къси позиции, ако институцията получава по фиксирана цена и плаща по плаваща цена.

Стоковите суапове, при които страните по сделката са в различни стоки, трябва да се отчитат в съответните отчетни стълбци чрез прилагане на подхода на падежната стълбца.

10. За целите на настоящото приложение, опции върху стоки или върху стокови деривати се третират като позиции, равни по стойност на размера на базисния актив, за който се отнася опцията, умножен по нейната делта. Последните позиции могат да се нетират с всички годни за прихващане позиции в идентична базисна стока или стоков дериват. Използваната делта е делтата на съответната борса; делтата, изчислена от компетентните органи; или, ако не се разполага с никоя от тях или за извънборсови опции, изчислената от самата институция делта, ако компетентните органи са уверени, че използваният от институцията модел е разумен.

Другите рискове, свързани със стокови опции, освен делта риска, също трябва да бъдат покрити.

Компетентните органи могат да разрешат капиталовото изискване за издадена стокова опция, търгувана на борса, да е равно на изисквания от борсата маржин, ако те са напълно уверени, че той осигурява точна мярка на риска, свързан с опцията, и че е равен поне на капиталовото изискване за покриване на опция, изчислено по метода, определен в останалата част на настоящото приложение, или по метода на вътрешните модели, описан в приложение V.

Компетентните органи могат също да разрешат капиталовото изискване за извънборсова стокова опция подлежаща на клиринг от призната от тях клирингова къща, да е равно на маржина, изискван от клиринговата къща, ако те са напълно уверени, че той осигурява точна мярка на риска, свързан с опцията, и че е равен поне на капиталовото изискване за извънборсова опция, изчислено по метода, посочен в

останалата част на настоящото приложение, или по метода на вътрешните модели, описан в приложение V.

Освен това, те могат да разрешат капиталовото изискване за закупена, търгувана на борсата или извънборсова стокова опция да е същото, като това за базисната ѝ стока, при спазване на ограничението, че изчисленото изискване не следва да превишава пазарната стойност на опцията. Капиталовото изискване за издадена извънборсова опция се определя въз основа на базисната ѝ стока.

11. Варантите върху стоки, се третират по същия начин, както и стоковите опции по параграф 10.

12. Прехвърлителят на стоките или гарантираните права върху собственост на стоките по репо споразумение и заемотателят на стоките по споразумение за предоставяне в заем на стоки включват тези стоки в изчислението на капиталовите си изисквания по настоящото приложение.

а) Подход на надежната стълбица

13. Институцията използва отделна надежна стълбица в съответствие с таблица 1 за всяка стока. Всички позиции в тази стока и всички позиции, които съгласно параграф 7 се разглеждат като позиции в същата стока, се поставят в съответните надежни интервали. Материалните наличности се поставят в първия надежен интервал.

Таблица 1
Надежен интервал

Надежен интервал (1)	Спредов процент (в %) (2)
$0 \leq 1$ месец	1,50
$> 1 \leq 3$ месеца	1,50
$> 3 \leq 6$ месеца	1,50
$> 6 \leq 12$ месеца	1,50
$> 1 \leq 2$ години	1,50
$> 2 \leq 3$ години	1,50
> 3 години	1,50

14. Компетентните органи могат да разрешат позициите, които са или които по силата на параграф 7 се разглеждат като позиции в една и съща стока, да се прихващат и поставят в съответните надежни интервали на нетна основа в следните случаи:

а) позиции в договори, чийто падежи настъпват на една и съща дата,

б) позиции в договори, чийто падежи настъпват в рамките на 10 дни един от друг, ако договорите се търгуват на пазари, които имат ежедневни дати за доставка.

15. След това институцията изчислява сумата на дългите позиции и сумата на късите позиции във всеки падежен интервал. Сумата на първите (последните), които са съчетани с последните (първите) в даден падежен интервал, представлява съчетаната позиция в този интервал, а остатъчната дълга или къса позиция е несъчетаната позиция за същия интервал.

16. Частта от несъчетаната дълга (къса) позиция за даден падежен интервал, която е съчетана с несъчетаната къса (дълга) позиция за следващ падежен интервал, е съчетаната позиция между двата падежни интервала. Частта на несъчетаната дълга или несъчетаната къса позиция, която не може да бъде съчетана по този начин, е несъчетаната позиция.

17. Капиталовите изисквания на институцията за всяка стока се изчисляват въз основа на съответната падежна стълбичка като сума от следното:

а) сумата от съчетаните дълги и къси позиции, умножена по съответния спредов процент, посочен във втората колона на таблица 1 в параграф 13, за всеки падежен интервал и по спот цената за стоката;

б) съчетаната позиция между два падежни интервала за всеки падежен интервал, в който се пренася несъчетана позиция, умножена по 0,6% (процент за пренос) и по спот цената за стоката; и

в) остатъчните несъчетани позиции, умножени по 15% (процент за нестандартност) и по спот цената за стоката.

18. Общите капиталови изисквания на институцията за стоков риск се изчисляват като сума от капиталовите изисквания, които са изчислени за всяка стока съгласно параграф 17.

б) Опростен подход

19. Капиталовите изисквания на институцията за всяка стока се изчисляват като сумата от:

а) 15% от нетната позиция, дълга или къса, умножена по спот цената за стоката; и

б) 3% от брутната позиция, дълга плюс къса, умножена по спот цената за стоката.

20. Общите капиталови изисквания на институцията за покриване на стоковия риск се изчисляват като сума от капиталовите изисквания, изчислени за всяка стока съгласно параграф 19.

в) Разширен подход на падежната стълбичка

21. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да използват минималните проценти за спред, пренос и нестандартност, определени в следната таблица (таблица 2), вместо посочените в параграфи 13, 14, 17 и 18, при условие че, според компетентните органи, институциите:

- а) извършват значителна стокова търговия,
- б) имат диверсифициран стоков портфейл, и
- в) все още не са в състояние да използват вътрешни модели с цел изчисляване на изисквания капитал за стоковия риск в съответствие с приложение V.

Таблица 2

	Ценни метали (с изключение на злато)	Неблагородни метали	Селскостопански продукти (нетрайни продукти)	Други, вкл. енергийни продукти
Средов процент (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Процент за пренос (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Процент за нестандартност (%)	8	10	12	15

ПРИЛОЖЕНИЕ V
**ИЗПОЛЗВАНЕ НА ВЪТРЕШНИ МОДЕЛИ ЗА ИЗЧИСЛЕНИЕ НА
КАПИТАЛОВИТЕ ИЗИСКВАНИЯ**

1. Компетентните органи могат, при спазване на посочените в настоящото приложение условия, да разрешат на институциите да изчисляват капиталовите си изисквания за позиционен риск, валутен риск и/или стоков риск, като използват свои собствени вътрешни модели за управление на риска, вместо или заедно с методите, описани в приложения I, III и IV. За целите на надзора за капиталовите изисквания изричното одобрение на компетентните органи за използването на модели се изисква във всеки отделен случай.

2. Одобрението се дава, само ако компетентните органи са уверени, че концепцията на системата управление на риска на институцията е обоснована и се прилага цялостно, и по-конкретно, че са изпълнени следните стандарти за качество:

а) вътрешният модел за измерване на риска е неразделна част от процеса на всекидневно управление на риска на институцията и служи като основа за отчитане на рисковите експозиции пред ръководството на институцията;

б) институцията има звено за контрол на риска, което е независимо от търговските звена и се отчита директно пред ръководството. Звеното трябва да отговаря за разработването и въвеждането на система за управление на риска на институцията. То създава и анализира ежедневни отчети за резултатите от модела за измерване на риска и за подходящите мерки, които следва да се предприемат във връзка с лимитите за търгуване. Звеното също така трябва да извършва първоначално и текущо утвърждаване на вътрешния модел;

в) съветът на директорите и висшето ръководство на институцията участват активно в процеса на контрол на риска, а всекидневните отчети, изготвяни от звеното за контрол на риска, се преглеждат от лица с ръководно ниво, което им дава достатъчни правомощия да налагат както намаляване на позициите, заемани от отделни дилъри, така и намаляване на цялостната рискова експозиция на институцията;

г) институцията разполага с достатъчна численост на добре подготвен персонал за използването на усъвършенствани модели в търгуването, контрола на риска, одитирането и бек офиса;

д) институцията е въвела процедури за наблюдение и гарантиране на спазването на документиран набор от вътрешни правила и контролни механизми за цялостното функциониране на системата за измерване на риска;

е) историческия резултат на модела на институцията е показал, че измерването на риска става с разумна точност;

ж) институцията периодично провежда изчерпателни програми за стрес-тестове и резултатите от тези тестове се преглеждат от висшето ръководство и се отразяват в правилата и лимитите, определени от него. Този процес по-специално взема предвид: неликвидността на пазарите при неблагоприятни пазарни условия; риск от концентрация; едностранност на пазара; събитийен риск и риск от внезапно

неизпълнение; нелинейност на продуктите; позиции в опции, които вероятността да се упражнят е пренебрежимо малка; позиции, изложени на прекъсване на цените; и други рискове, които не могат да бъдат включени по подходящ начин във вътрешните модели. Приложените стрес-тестовите следва да отразяват характера на портфейлите и времето, което би било необходимо за хеджиране или управление на рисковете при тежки пазарни условия; и

з) институцията трябва да извършва, като част от редовния си вътрешен одит, независима проверка на системата си за измерване на риска.

Проверката трябва да обхваща:

а) адекватността на документацията на системата и процеса на управление на риска, и организацията на звеното за контрол на риска;

б) интегрирането на оценките на пазарните рискове във всекидневното управление на риска и надеждността на управленската информационна система;

в) процеса, използван от институцията за одобряване на моделите за оценка на риска и системите за оценка, които се използват от служителите в звеното за сключване на сделките и в звеното за отчитане на сделките;

г) обхвата на пазарните рискове, включени в модела за измерване на риска и утвърждаването на всички съществени промени в процеса на измерване на риска;

д) точността и пълнотата на данните за позициите, точността и целесъобразността на допусканията за променливостта и корелационните зависимости, както и точността на изчисленията на оценката и на чувствителността към риск;

е) процеса на потвърждаване, използван от институцията за оценка на последователността, навременността и надеждността на информационните източници, използвани за вътрешните модели, включително независимостта на такива информационни източници; и

ж) процеса на потвърждаване, използван от институцията за оценка на бек-тестовите, извършвани за преценка на точността на модела.

Институциите трябва да имат въведени процедури, осигуряващи надлежно утвърждаване на вътрешните модели от страна на лица с подходяща квалификация, които са независими от процеса на разработка с цел да гарантират концептуалната обоснованост и подходящо обхващане на всички съществени рискове. Утвърждаването се извършва при първоначалната разработка на вътрешния модел и при извършване на значителни изменения във вътрешния модел. Утвърждаването се извършва също така периодично, и по-специално, когато има значителни промени в пазара или промени в състава на портфейла, които биха могли да доведат до неадекватност на вътрешния модел. С развитието на методите и на най-добрите практики, институциите трябва да се възползват от тези постижения. Утвърждаването на вътрешния модел не следва да се ограничава до бек-тестове, а трябва също така да включва поне следното:

а) тестове с цел проверка дали допусканията, направени във вътрешния модел, са подходящи и не подценяват или надценяват риска;

б) в допълнение към надзорните програми за бек-тестове, институциите извършват свои собствени вътрешни тестове за утвърждаване на вътрешните модели, съответстващи на рисковете и структурата на портфейлите им; и

в) използване на хипотетични портфейли, които гарантират, че вътрешния модел е в състояние да отчете специфични структурни характеристики, които биха могли да възникнат, като например съществен базисен риск и риск от концентрация.

4. Институцията наблюдава точността и резултатите на своя вътрешен модел чрез програма за бек тестове. Бек-тестовите трябва да представят за всеки работен ден сравнение между мярката на стойност под риск за един ден, получена от модела на институцията за позициите в портфейла ѝ към края на деня, и еднодневното изменение на стойността на портфейла до края на следващия работен ден.

Компетентните органи проверяват способността на институцията да изпълнява бек-тестове както при реални, така и при хипотетични промени в стойността на портфейла. Бек-тестовите за хипотетични промени в стойността на портфейла се основават на сравнението между стойността на портфейла към края на деня, с неговата стойност в края на следващия ден, при допускането, че няма промяна в позициите. Компетентните органи изискват от институциите да предприемат подходящи мерки за подобряване на тяхната програма за бек-тестове, ако преценят, че тя е ненадеждна. Компетентните органи могат да изискват от институциите да извършат бек-тестове за хипотетични промени (като използват промените в стойността на портфейла, които биха възникнали, ако позициите в края на деня останат непроменени) или върху данни от реалната търговия (като се изключат такси, комисионни и нетния лихвен приход), или и по двата начина.

5. За целите на изчисляването на капиталовите изисквания за специфичен риск, свързан с търгувани дългови или капиталови инструменти, компетентните органи могат да одобрят използването на вътрешен модел на институцията, ако в допълнение към спазването на условията в останалата част на настоящото приложение, вътрешният модел отговаря на следните условия:

а) той обяснява историческите промени в стойността на портфейла;

б) той обхваща концентрациите по отношение големината и промените на състава на портфейла;

в) той е устойчив в неблагоприятна среда;

г) той е потвърден с бек-тестове, чиято цел е да се оцени, дали специфичният риск е точно обхванат. Ако компетентните органи разрешат тези бек-тестове да бъдат извършени на основата на относими под-портфейли, те трябва да бъдат подбрани по последователен начин;

д) той обхваща индивидуалния базисен риск, т.е. институциите следва да показват, че вътрешният модел е чувствителен към съществени характерни различия между подобни, но не идентични позиции; и

е) той обхваща събитиеен риск.

Освен това институцията трябва да отговаря на следните условия:

- когато институцията е изложена на събитиеен риск, който не е отразен в нейната мярка за стойност под риск, тъй като е отвъд 10-дневния период на държане и 99%-ния доверителен интервал, институцията трябва да гарантира, че въздействието на такива събития е отразено във вътрешната оценка на капитала; и

- вътрешният модел на институцията трябва да оценява консервативно риска от нисколиквидни позиции и позиции с ограничена ценова прозрачност посредством реалистични пазарни сценарии. В допълнение към това, моделът отговаря на минималните изисквания за стандарти за данни. Приближенията трябва да са достатъчно консервативни и могат да се използват, само когато наличните данни са недостатъчни или не отразяват реалната променливост на позицията или портфейла.

Освен това, с развитието на методите и най-добрите практики, институциите трябва да се възползват от тези постижения.

В допълнение към това, институцията трябва да има установен подход за включване при изчисляването на капиталовите си изисквания, на риска от неизпълнение на позициите в търговския си портфейл, който е в допълнение към риска от неизпълнение, включен в мярката за стойност под риск, съгласно посоченото в предходните изисквания на настоящия параграф. За да се избегне двойно отчитане, институцията може при изчисляване на изискванията за допълнителен риск от неизпълнение да вземе предвид степента, в която рискът от неизпълнение е бил включен в мярката за стойност под риск, особено по отношение на рискови позиции, които биха могли и биха били закрити в рамките на 10 дена в случай на неблагоприятни пазарни условия или други признаци за влошаване на пазарната кредитна среда. Когато институцията отчита своя допълнителен риск от неизпълнение чрез надбавка, тя трябва да разполага с методология за потвърждаване на мярката.

Институцията следва да покаже, че нейният подход отговаря на стандартите за надеждност, посочени в членове 84 -89 от Директива 2006/48/ЕО, при допускане за постоянно равнище на риска и коригирано при необходимост с цел отразяване на въздействието на ликвидността, концентрациите, хеджирането и опционните характеристики.

Институция, която не включва допълнителния риск от неизпълнение чрез вътрешно разработен подход, изчислява надбавката чрез подход, съвместим с подхода, посочен в членове 78 – 83 от Директива 2006/48/ЕО или с подхода, посочен в членове 84 -89 от същата директива.

По отношение на експозициите, свързани с традиционна или синтетичната секюритизация, които биха подлежали на приспадане съгласно процедурата по чл. 66, параграф 2 от Директива 2006/48/ЕО или на рисково претегляне от 1 250% съгласно

част 4 от приложение IX към същата директива, за тези позиции следва да се изчислява капиталово изискване, което е не по-малко от посоченото по тези разпоредби. Институциите, които са дилъри на тези експозиции, могат да приложат различно третиране, когато те могат да удостоверят пред компетентните органи освен намерението за търгуване, така също и че съществува ликвиден двустранен пазар за секюритизиращи експозиции или, по отношение на синтетични секюритизации, които се извършват единствено посредством кредитни деривати, за самите секюритизиращи експозиции или за всички съставни рискови компоненти. За целите на настоящия раздел се приема, че съществува двустранен пазар, когато има независими добросъвестни предложения за покупка и продажба, така че цената, разумно обусловена от последната цена за продажба, или текущите добросъвестни конкурентни котировки за покупка и/или продажба, могат да се определят в рамките на един ден и сделката се осъществява по тази цена за относително кратко време съобразно с търговската практика. За да може институцията да прилага различно третиране, тя трябва да разполага с достатъчно пазарни данни с цел гарантиране, че тя напълно отчита концентрацията на риска от неизпълнение на тези експозиции в своите вътрешни методи за измерване на допълнителния риск от неизпълнение в съответствие със стандартите, изложени по-горе.

6. Институциите, които използват вътрешни модели, които не са одобрени в съответствие с параграф 4, подлежат на отделно капиталово изискване за специфичен риск, изчислено в съответствие с приложение I.

7. За целите на параграф 9, буква б), резултатите от собственото изчисление на институцията се умножават по коефициент с най-малка стойност 3.

8. Коефициентът се увеличава с надбавка между 0 и 1 в съответствие с таблица 1, в зависимост от броя на превишенията за последните 250 работни дни, получени въз основа на бек-тестовете на институцията. Компетентните органи изискват от институциите да изчисляват превишенията по последователен начин на основата на бек-тестове на действителните или хипотетичните промени в стойността на портфейла. Превишение е еднодневна промяна в стойността на портфейла, която надвишава съответната получена от модела на институцията еднодневна мярка за стойността под риск. За целите на определянето на надбавката, броят на превишенията се оценява поне веднъж на тримесечие.

Таблица 1

Брой превишения	Надбавка
По-малко от 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 и повече	1,00

В отделни случаи, в резултат на извънредни ситуации, компетентните органи могат да освобождават от изискването за увеличаване на коефициента с надбавката съгласно таблица 1, ако институцията е показала убедително пред компетентните органи, че това увеличение е неоснователно и че моделът по същество е надежден.

Ако множество превишения указват, че моделът не е достатъчно точен, компетентните органи отменят одобрението за модела или налагат подходящи мерки с цел гарантиране незабавното подобрене на модела.

За да могат компетентните органи непрекъснато да наблюдават целесъобразността на надбавката, институциите бързо, но във всеки случай не по-късно от пет работни дни, уведомяват компетентните органи за превишенията, които са установени чрез програмите им за бек-тестове и които съгласно горната таблица налагат увеличение на плюс-фактора.

9. Всяка институция подлежи на капиталови изисквания, които съответстват на по-голямата стойност от:

а) мярката за стойността под риск от предишния ден съгласно параметрите, определени в настоящото приложение плюс, когато е приложимо, капиталовото изискване за допълнителен риск от неизпълнение по параграф 5; и

б) средната стойност на мерките за стойността под риск за всеки от предходните 60 работни дни, умножено с коефициента по параграф 7, коригиран с коефициента по параграф 8 плюс, когато е приложимо, изискването за допълнителен риск от неизпълнение по параграф 5.

10. Изчислението на стойността под риск подлежи на следните минимални стандарти:

а) най-малко ежедневно изчисляване на стойността под риск;

б) 99-процентов едностранен доверителен интервал;

в) 10-дневен еквивалентен период на държане;

г) ефективен исторически период на наблюдение най-малко от една година, освен когато е оправдан по-кратък период на наблюдение поради значително рязко увеличение на променливостта на цените;

д) тримесечно актуализиране на данните.

11. Компетентните органи изискват моделът да обхваща точно всички съществени ценови рискове, свързани с опции или с подобни на опции позиции, а всички други рискове, които не се обхванати от модела, да са адекватно покрити със собствен капитал.

12. Моделът за измерване на риска обхваща достатъчен брой рискови фактори в зависимост от нивото на дейността на институцията на съответните пазари, и по-специално следното:

Лихвен риск

Системата за измерване на риска включва набор от рискови фактори, съответстващи на лихвените проценти във всяка валута, в която институцията има балансови или задбалансови позиции, чувствителни към лихвените проценти. Институцията моделира кривата на доходността, като използва един от общоприетите подходи. За значителните експозиции към лихвен риск в основните валути и на основните пазари, кривата на доходността се разделя на най-малко шест падежни интервала, за да обхване колебанията на променливостта на лихвените проценти по цялата крива на доходност. Системата за измерване на риска трябва също така да обхваща и риска от непълно корелирани движения между различните криви на доходност.

Валутен риск

Системата за измерване на риска включва рисковите фактори, съответстващи на златото и на отделните чуждестранни валути, в които са деноминирани позициите на институцията.

По отношение на КИС се вземат предвид действителните валутни позиции на КИС. Институциите могат да използват отчитане от трета страна на валутната позиция на КИС, когато точността на това отчитане е надлежно осигурено. Ако институцията не е запозната с валутните позиции на КИС, тази позиция се получава и третира в съответствие параграф 2.1, алинея 4 от приложение III.

Риск на капиталовите инструменти

Системата за измерване на риска използва отделен рисков фактор най-малко за всеки от капиталовите пазари, на които институцията държи значителни позиции.

Стоков риск

Системата за измерване на риска използва най-малко отделен рисков фактор за всяка стока, в която институцията притежава значителни позиции. Системата за измерване на риска трябва да обхваща и риска от непълно корелирани движения между подобни, но неидентични стоки и експозицията към промените на форуърдните цени, възникващи от несъответствия на падежите. Тя също така отчита пазарните характеристики, особено датите на доставка и възможността на дилърите да закриват позиции.

13. Компетентните органи могат да разрешават на институциите да използват емпирични корелации в рамките на рисковите категории и между всички рискови категории, ако те са уверени, че системата на институцията за измерване на корелациите е надеждна и се прилага цялостно.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI
ИЗЧИСЛЕНИЕ НА КАПИТАЛОВИТЕ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ГОЛЕМИ
ЕКСПОЗИЦИИ

1. Превишението по член 31, буква б) се изчислява чрез подбор на тези компоненти от общата търговска експозиция към клиента или група клиенти, която поражда най-високите изисквания за специфичен риск по приложение I и/или изискванията по приложение II, сумата от които се равнява на размера на превишението по член 31, буква а).
2. Когато превишението не е продължило повече от 10 дни, допълнителното капиталово изискване за тези компоненти е 200% от изискванията по параграф 1.
3. Считано след десетия ден на възникване на превишението, компонентите му, подбрани в съответствие с параграф 1, трябва да бъдат вписани в съответния ред в колона 1 на таблица 1 във възходящ ред на изискванията за специфичен риск по приложение I и/или изискванията по приложение II. Допълнителното капиталово изискване е равно на сумата от изискванията за специфичен риск по приложение I и/или изискванията по приложение II за тези компоненти, умножени по съответстващия коефициент в колона 2 от таблица 1.

Таблица 1

Превишение на лимитите (като процент от собствения капитал)	Коефициенти
До 40 %	200 %
От 40 % до 60 %	300 %
От 60 % до 80 %	400 %
От 80 % до 100 %	500 %
От 100 % до 250 %	600 %
Над 250 %	900 %

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ТЪРГУВАНЕ

Част А

Намерение за търгуване

1. Позициите/портфейлите, държани с намерение за търгуване, следва да отговарят на следните изисквания:

а) трябва да има ясно документирана стратегия за търгуване на позицията/инструмента или портфейлите, одобрена от висшето ръководство, която включва прогнозния хоризонт на държане;

б) трябва да има ясно определени правила и процедури за активно управление на позицията, които включват следното:

i) позициите да са заети от звеното за сключване на сделки;

ii) определени са лимитите на позициите и се наблюдават за целесъобразност;

iii) дилърите разполагат с право да поемат/управляват позиция в рамките на договорените лимити и съгласно одобрената стратегия;

iv) позициите се докладват на висшето ръководство като неразделна част от процеса на управление на риска на институцията; и

(v) позициите се наблюдават активно посредством източниците на пазарна информация и се прави оценка на възможността за търгуване и хеджиране на позицията или на съставляващите я рискове, включително оценка на: качеството и наличността на входни пазарни данни към процеса на оценяване, равнището на пазарния оборот, размерите на позициите, търгувани на пазара; и

в) трябва да има ясно определени правила и процедури за наблюдение на позицията с оглед на стратегията за търгуване на институцията, включително наблюдение на оборота и нетъргуваните позиции в търговския портфейл на институцията.

Част Б

Системи и контрол

1. Институциите въвеждат и поддържат системи и механизми за контрол, достатъчни за осигуряване на достоверни и надеждни оценки.

2. Системите и механизмите за контрол включват поне следните елементи:

а) документираните правила и процедури за процеса на оценяване. Това включва ясно определени отговорности в различните области при определяне на оценките, източниците на пазарна информация и прегледа на тяхната целесъобразност, честотата на независимото оценяване, избрания час за заключителните цени, процедурите за коригиране на оценките, и процедурите за месечно и извънредно потвърждение; и

б) отчетни връзки за звеното, отговарящо за процеса на оценяване, които са независими от звеното за сключване на сделки.

Отчетната връзка следва да е към един от изпълнителните директори.

Методи за достоверна оценка

3. Пазарното оценяване е оценяване поне веднъж дневно на позициите по лесно достъпни заключителни цени от независим източник. Примери за това са: борсови цени или цени от системи за пазарна информация и котировки от независими брокери с висока репутация.

4. При оценяване по пазара се използва по-надеждния от курсовете „купува” или „продава”, освен ако институцията не е значителен участник на пазара за конкретния вид финансов инструмент или за съответната стока, и може да затвори позицията си по средната пазарна цена.

5. Когато не е възможно да се приложи пазарно оценяване, институциите трябва да извършат моделно оценяване на позициите/портфейла, преди да приложат капиталови изисквания към търговския портфейл. Оценяване по модел е всяко оценяване, което се сравнява спрямо бенчмарк, екстраполира се или се изчислява по друг начин на базата на пазарни данни.

6. При моделното оценяване се спазват следните изисквания:

а) висшето ръководство трябва да е запознато с елементите на търговския портфейл, които подлежат на моделно оценяване и да осъзнава важността на несигурността, която моделът поражда при отчитането на риска/доходността от дейността;

б) трябва да се осигури, доколкото е възможно, съответствието на входящите пазарни данни с пазарните цени, като целесъобразността на входящите пазарни данни за конкретната позиция и параметрите на модела се оценяват периодично;

в) когато са налични, трябва да се използват методологии за оценяване, които са общоприета пазарна практика за конкретните финансови инструменти или стоки;

г) когато моделът е разработен от самата институция, той следва да се основава на уместни допускания, които са оценени и проверени от страни с подходяща квалификация, независими от процеса на разработването му;

д) трябва да се прилагат формални контролни процедури за промени в модела и да се съхранява защитено копие на модела и то да се използва периодично за проверка на оценките;

е) звеното за управление на риска трябва да е запознато със слабостите на използваните модели и как те да се отразят в резултатите от оценяването; и

ж) моделът трябва да се подлага на периодичен преглед с цел определяне точността на неговите резултати (т.е. оценка на оставащата уместност на допусканията, анализ на

доходността по рискови фактори, сравнение на действителните пазарни стойности с изходните данни от модела).

За целите на буква г), моделът се разработва и оценява независимо от звеното за сключване на сделки, и подлежи на независима проверка, включваща утвърждаване на числените методи, допусканията и програмното му изпълнение.

7. Освен ежедневно пазарно или моделно оценяване, се прави независима проверка на цените. Това е процес, чрез който пазарните цени или входящите данни на модела редовно се проверяват за точност и независимост. Докато ежедневно пазарно оценяване може да бъде извършвано от дилърите, проверката на пазарните цени и на входящите данни на модела се извършва от звено, независимо от дилърското звено поне веднъж месечно (или, в зависимост от активността на пазара/търгуването, по-често). Когато няма независими ценови източници или ценовите източници са относително субективни, може да се наложи използване на консервативни мерки, като коригиране на оценките.

Коригиране на оценките или оценъчни резерви

8. Институциите въвеждат и поддържат процедури за извършване на коригиране на оценките или оценъчни резерви.

Общи стандарти

9. Компетентните органи изискват следните коригирания/резерви да бъдат формално взети предвид: нереализирани кредитни спредове; разходи за закриване на позиции; операционни рискове; предсрочно прекратяване; разходи, свързани с инвестиране или финансиране; бъдещи административни разходи; риск от модела.

Стандарти за нисколиквидни позиции

10. Нисколиквидни позиции могат да възникнат в резултат както на пазарни събития, така и на ситуации, свързани с институцията, например: концентрирани позиции и/или нетъргувани позиции.

11. Институциите отчитат няколко фактора при решаване дали е необходим оценъчен резерв при по-слабо ликвидните позиции. Тези фактори включват периода от време, необходим за пълно хеджиране на позицията или нейните рискове, променливостта и средната стойност на разликата между цените „купува” и „продава”, наличието на пазарни котировки (брой и самоличност на участниците на пазара), променливостта и средните стойности на търгуваните количества, концентрацията на пазара, „застаряването” на позициите, степента, в която оценката се основава на моделно оценяване и влиянието на други рискове от модела.

12. Когато използват оценки от трети страни или моделно оценяване, институциите преценяват, дали да приложат коригиране на оценката. Освен това, институциите преценяват необходимостта от създаване на резерви за нисколиквидните позиции и периодично преглеждат тяхната уместност.

13. Когато коригирания на оценките/оценъчни резерви доведат до значителни загуби през текущата финансова година, те се приспадат от първоначалния собствен капитал на институцията по член 57, буква к) от Директива 2006/48/ЕО.

14. Другите печалби/загуби в резултат от коригирания/резерви се включват в изчисляването на „нетна печалба на търговския портфейл” по член 13, параграф 2, буква б) и се добавят към / изваждат от допълнителния собствен капитал, с който могат да се покриват пазарни рискове в съответствие с тези разпоредби.

15. Коригиранията/резервите, които превишават тези, направени по счетоводната рамка, която ползва институцията, се третира в съответствие с параграф 13, ако те водят до съществени загуби, или с параграф 14 – в останалите случаи.

Част Б

Вътрешно хеджиране

1. Вътрешното хеджиране е позиция, която в значителна степен или напълно компенсира компонента на рисковия елемент на позиция или набор от позиции извън търговския портфейл. Позициите, възникващи от вътрешно хеджиране отговарят на изискванията за капиталово третиране по търговски портфейл, при условие че те са държани с намерение за търгуване и че са изпълнени общите критерии за достоверна оценка, посочени в части А и Б. По-специално:

а) вътрешното хеджиране не е предназначено основно за избягване или намаляване на капиталови изисквания;

б) вътрешното хеджиране е надлежно документирано и подлежи на изрични процедури за вътрешно одобряване и одит;

в) вътрешната сделка се извършва при пазарни условия;

г) съвкупността от пазарния риск, създаван от вътрешно хеджиране се управлява активно в търговския портфейл в разрешените лимити; и

д) вътрешните сделки трябва да бъдат внимателно наблюдавани.

Наблюдението трябва да бъде осигурено с подходящи процедури.

2. Третирането по параграф 1 се прилага, без да нарушава капиталовите изисквания, приложими към „рамното извън търговския портфейл” на вътрешното хеджиране.

3. Независимо от параграфи 1 и 2, когато институция хеджира кредитна експозиция, като използва кредитен дериват, вписан в търговския портфейл (като се използва вътрешно хеджиране), експозицията извън търговския портфейл не се счита за хеджирана за целите на изчисляването на капиталовите изисквания, освен ако институцията не закупува от призната трета страна – доставчик на защита кредитен дериват, който отговаря на изискванията, изложени в параграф 19 от част 2 на приложение VIII към Директива 2006/48/ЕО във връзка с експозицията извън търговския портфейл. Когато такава защита от трета страна се закупува и се признава за хеджиране на експозиция извън търговския портфейл за целите на изчисляването на

капиталовите изисквания, нито хеджирането на вътрешния, нито хеджирането на външния кредитен дериват се включват в търговския портфейл за целите на изчисляването на капиталовите изисквания.

Част Г

Включване в търговския портфейл

1. Институциите трябва да имат ясно определени правила и процедури да определяне на това, коя позиция да бъде включена в търговския портфейл за целите на изчисляването на техните капиталови изисквания, като тези правила и процедури отговарят на критериите, изложени в член 11, и отчитат възможностите и практиките за управление на риска на институцията. Спазването на тези правила и процедури се документира изцяло и подлежи на периодичен вътрешен одит.

2. Институциите трябва да имат ясно дефинирани правила и процедури за цялостното управление на търговския портфейл. Тези правила и процедури обхващат поне:

а) дейностите, които институцията счита за търговски и за съставляващи част от търговския портфейл за целите на капиталовите изисквания;

б) степента, в която дадена позиция подлежи на ежедневно пазарно оценяване при активен, ликвиден и двупосочен пазар;

в) за позиции, към които се прилага моделно оценяване, степента, в която институцията може:

i) да определи всички съществени рискове на позицията;

ii) да хеджира всички съществени рискове на позицията с инструменти, за които съществува активен, ликвиден и двупосочен пазар; и

iii) да получи надеждни оценки за основните допускания и параметри, използвани в модела;

г) степента, в която институцията може и е задължена да създава оценки на позиция, която може да бъде утвърдена външно по последователен начин;

д) степента, в която правните ограничения или другите оперативни изисквания биха възпрепятствали способността на институцията да извърши ликвидация или хеджиране на позиция в краткосрочен план;

е) степента, в която институцията може и е задължена да управлява активно риска на позицията в рамките на дейностите по търгуването; и

ж) степента, в която институцията може да прехвърля риск или позиции между нетърговския си и търговския портфейл, както и критериите за такива прехвърляния.

3. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да третират позиции, които са част от търговския портфейл съгласно член 57, букви л), м) и н) от Директива 2006/48/ЕО като капиталови или дългови инструменти, според случая, когато

институцията докаже, че тя е активен участник на пазара в тези позиции. В този случай, институцията трябва да разполага с подходящи системи и механизми за контрол, отговарящи за търгуването на признатите инструменти от собствения капитал.

4. Срочните репо сделки, сключени с търговска цел, които институцията отчита в нетърговския си портфейл, могат да бъдат включени в търговския портфейл при изчисляването на капиталовите изисквания, ако всички такива репо сделки са включени в него. За тази цел, „срочни репо сделки, сключени с търговска цел” са сделките, които отговарят на изискванията на чл. 11, параграф 2 и на приложение VII, част II, когато и двете рамена на позицията са под формата на парични средства или ценни книжа, които могат да бъдат включени в търговския портфейл. Независимо от това, къде са включени, всички видове репо сделки подлежат на капиталово изискване за кредитен риск от контрагента.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII
ОТМЕНЕНИ ДИРЕКТИВИ

ЧАСТ А

**Отменени директиви заедно с последвалите изменения
(посочени в член 52)**

Директива 93/6/ЕИО на Съвета от 15 март 1993 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции

Директива 98/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. за изменение на Директива 93/6/ЕИО на Съвета относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции

Директива 98/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. за изменение на член 12 от Директива 77/780/ЕИО на Съвета относно достъпа и упражняването на дейността на кредитните институции, членове 2, 5, 6, 7, 8 от и приложения II и III към Директива 89/647/ЕИО относно коефициента на платежоспособност на кредитните институции и на приложение II към Директива 93/6/ЕИО на Съвета относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции

Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат, и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО, 93/6/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета и Директиви 98/78/ЕО и 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета:
само член 26

Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета:

само член 67.

ЧАСТ Б

**Крайни срокове за транспониране
(посочени в чл.52)**

Директива	Срок за транспониране
Директива 93/6/ЕИО на Съвета	1.7.1995 г.
Директива 98/31/ ЕО	21.7.2000 г.
Директива 98/33/ ЕО	21.7.2000 г.
Директива 2002/87/ ЕО	11.8.2004 г.
Директива 2004/39/ ЕО	30.4.2006 г./31.1.2007 г.
Директива 2005/1/ЕО	13.5.2005 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЯТА

Настоящата директива	Директива 93/6/ЕИО	Директива 98/31/ЕО	Директива 98/33/ЕО	Директива 2002/87/ЕО	Директива 2004/39/ЕО
Член 1, параграф 1, първо изречение					
Член 1 параграф 1, второ изречение и параграф 2	Член 1				
Член 2, параграф 1					
Член 2, параграф 2	Член 7, параграф 3				
Член 3, параграф 1, буква а)	Член 2, параграф 1				
Член 3, параграф 1, буква б)	Член 2, параграф 2				Член 67, параграф 1
Член 3, параграф 1, букви в) – д)	Член 2, параграфи 3 - 5				
Член 3, параграф 1, букви е) и ж)					
Член 3, параграф 1, буква з)	Член 2 параграф 10				
Член 3, параграф 1, буква и)	Член 2 параграф 11		Член 3, параграф 1		
Член 3, параграф 1, буква й)	Член 2, параграф 14				
Член 3, параграф 1, букви к) и л)	Член 2, параграфи 1 5 и 16	Член 1, параграф 1, буква б)			
Член 3, параграф 1, буква м)	Член 2, параграф 17	Член 1, параграф 1, буква в)			
Член 3, параграф 1,	Член 2, параграф 18	Член 1, параграф 1,			

буква н)		буква г)			
Член 3, параграф 1, букви о) – р)	Член 2, параграфи 1 9 - 21				
Член 3, параграф 1, буква с)	Член 2, параграф 23				
Член 3, параграф 1, буква т)	Член 2, параграф 26				
Член 3, параграф 2	Член 2, параграф 7 и 8				
Член 3, параграф 3, букви а) и б)	Член 7, параграф 3			Член 26	
Член 3, параграф 3, буква в)	Член 7, параграф 3				
Член 4	Член 2, параграф 24				
Член 5	Член 3, параграфи 1 и 2				
Член 6	Член 3, параграф 4				Член 67, параграф 2
Член 7	Член 3, параграф 4а				Член 67, параграф 3
Член 8	Член 3, параграф 4б				Член 67, параграф 3
Член 9	Член 3, параграф 3				
Член 10	Член 3, параграфи 5 -				
Член 11	Член 2, параграф 6				
Член 12, параграф 1	Член 2, параграф 25				
Член 12, параграф 2					
Член 13, параграф 1, алинея 1	Приложение V, параграф 1, алинея 1				

Член 13, параграф 1, алинея 2, и параграфы 2 - 5	Приложение V, параграф 1, алинея 2, и параграфы 2 - 5	Член 1, параграф 7 и приложение, параграф 4, буквы а) и б)			
Член 14	Приложение V, параграфы 6 и 7	Приложение, параграф 4, буква в)			
Член 15	Приложение V, параграф 8				
Член 16	Приложение V, параграф 9				
Член 17					
Член 18, параграф 1, алинея 1	Член 4, параграф 1, алинея 1				
Член 18, параграф 1, буквы а) и б)	Член 4, параграф 1, точки i) ii)	Член 1, параграф 2			
Член 18, параграфы 2 - 4	Член 4, параграфы 6 - 8				
Член 19, параграф 1					
Член 19, параграф 2	Член 11, параграф 2				
Член 19, параграф 3					
Член 20					
Член 21	Приложение IV				
Член 22					
Член 23, параграфы 1 и 2	Член 7, параграфы 5 и 6				
Член 23, параграф 3					
Член 24					
Член 25					

Член 26, параграф 1	Член 7, параграф 10	Член 1, параграф 4			
Член 26, параграфи 2 - 4	Член 7, параграфи 11 -13				
Член 27	Член 7, параграфи 14 - 15				
Член 28, параграф 1	Член 5, параграф 1				
Член 28, параграф 2	Член 5, параграф 2	Член 1, параграф 3			
Член 28, параграф 3					
Член 29, параграф 1, букви а) – в) и следващите две алинеи	Приложение VI, параграф 2				
Член 29, параграф 1, последната алинея					
Член 29, параграф 2	Приложение VI, параграф 3				
Член 30, параграфи 1и 2, алинея 1	Приложение VI, параграф 4 и 5				
Член 30, параграф 2, алинея 2					
Член 30, параграфи 3 и 4	Приложение VI, параграфи 6 и 7				
Член 31	Приложение VI, параграф 8, алинея 1; алинея 2, първо изречение, алинеи 3 -5				
Член 32	Приложение VI, параграфи 9 -10				

Член 33, параграфи 1 и 2					
Член 33, параграф 3	Член 6, параграф 2				
Член 34					
Член 35, параграфи 1 - 4	Член 8, параграфи 1 - 4				
Член 35, параграф 5	Член 8, параграф 5, първо изречение	Член 1, параграф 5			
Член 36	Член 9, параграфи 1 - 3				
Член 37					
Член 38	Член 9, параграф 4				
Член 39					
Член 40	Член 2, параграф 9				
Член 41, параграф 1, букви а) – в)	Член 10, първо, второ и трето тире				
Член 41, параграф 1, букви г) и д)					
Член 41, параграф 1, буква е)	Член 10, четвърто тире				
Член 41, параграф 1, буква ж)					
Член 42					
Член 43					
Член 44					
Член 45					

Член 46	Член 12				
Член 47					
Член 48					
Член 49					
Член 50	Член 15				
Приложение I, параграфи 1 - 4	Приложение I, параграфи 1 -4				
Приложение I, параграф 4, последната алинея	Член 2, параграф 22				
Приложение I, параграфи 5 -7	Приложение I, параграфи 5 - 7				
Приложение I, параграф 8					
Приложение I, параграфи 9 -11	Приложение I, параграфи 8 -10				
Приложение I, параграфи 12 -14	Приложение I, параграфи 12 -14				
Приложение I, параграфи 15 - 16	Член 2, параграф 12				
Приложение I, параграфи 17 - 41	Приложение I, параграфи 15 - 39				
Приложение I, параграфи 42 -56					
Приложение II, параграфи 1 и 2	Приложение II, параграфи 1 - 2				
Приложение II, параграфи 3 - 10					
Приложение III, параграф 1	Приложение III, параграф 1, алинея 1	Член 1, параграф 7 и приложение, параграф 3,			

		буква а)			
Приложение III, параграф 2	Приложение III, параграф 2				
Приложение III, параграф 2.1, алинеи 1 -3	Приложение III, параграф 3.1	Член 1, параграф 7 и приложение, параграф 3, буква б)			
Приложение III, параграф 2.1, алинея 4					
Приложение III, параграф 2.1, алинея 5	Приложение III, параграф 3.2	Член 1, параграф 7 и приложение, параграф 3, буква б)			
Приложение III, параграфи 2.2, 3, 3.1	Приложение III, параграфи 4 - 6	Член 1, параграф 7 и приложение, параграф 3, буква в)			
Приложение III, параграф 3.2	Приложение III, параграф 8				
Приложение III, параграф 4	Приложение III, параграф 11				
Приложение IV, параграфи 1 - 20	Приложение VII, параграфи 1 - 20	Член 1, параграф 7 и приложение, параграф 5			
Приложение IV(21)	Член 11а	Член 1, параграф 6			
Приложение V, параграфи 1 - 12, алинея 4	Приложение VIII, параграфи 1 -13, точка „ii”	Член 1, параграф 7 и приложение, параграф 5			
Приложение V, параграф 12, алинея 5					
Приложение V, параграф 12, алинея 6 – параграф 13	Приложение VIII, параграф 13, точка „iii” - параграф 14	Член 1, параграф 7 и приложение, параграф 5			

Приложение VI	Приложение VI, параграф 8, алинея 2 след първото изречение				
Приложение VII					
Приложение VIII					
Приложение IX					